

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.822 van 20 maart 2014
in de zaak A. 203.290/VII-38.374.**

In zake : Johan VERHELST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thomas Eyskens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :
de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE LIMBURG

Tussenkomen de partijen :

1. de NV ALVA VERSE VRUCHTEN
2. de NV ALVA IMMO

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Wauters
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsessesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 januari 2012, strekt tot de nietigverklaring van :

a) het besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 10 november 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 30 juni 2011, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Alva Verse Vruchten voor het verder exploiteren en veranderen van een groothandel in groenten en fruit, gelegen aan de Oude Truierbaan 49 te Hasselt, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd, en

b) het besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 12 januari 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 25 augustus 2011, houdende akteneming van de mededeling door de NV Alva Verse Vruchten van een kleine verandering van voormeld bedrijf, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben verzoekschriften tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 17 april 2012. De tussenkomende partijen hebben memories ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de eerste tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 september 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Eyskens, die verschijnt voor verzoeker, bestuurssecretaris Tom Loose, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Kris Wauters, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste tussenkomende partij baat een groothandel in groenten en fruit uit aan de Oude Truierbaan 49 te Hasselt. Deze inrichting is volgens het gewestplan Hasselt-Genk gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen (hierna : KMO). Verzoeker woont aan de Oude Truierbaan 27 en is een buur van dit bedrijf.

3.2. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt verleent aan de eerste tussenkomende partij op 19 november 2009 een voorwaardelijk positief planologisch attest, zowel inzake het behoud van het bedrijf op de huidige locatie als inzake de uitbreidingsbehoeften op korte en lange termijn.

Dit attest is als volgt gemotiveerd :

"(...)

Algemeen standpunt

Bespreking van alle adviezen van de instellingen en administraties, van het advies van de bevoegde commissie voor advies, van de bezwaren, en van het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar

Het planologisch attest van ALVA verse vruchten NV werd ingediend bij de gewestelijk planologisch ambtenaar op 26 maart 2009. Het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, agentschap Ruimtelijke Ordening verklaarde op 22 april 2009 de aanvraag voor een planologisch attest ontvankelijk en volledig en wees de Stad Hasselt aan als bevoegde overheid.

Volgens de procedure vermeld in het decreet organiseert de bevoegde overheid (de stad Hasselt) het openbaar onderzoek. Het openbaar onderzoek werd georganiseerd van 12 mei 2009 tot en met 10 juni 2009.

Tijdens het openbaar onderzoek werden 2 bezwaren ingediend:
Bezwaar 1 van Dr. Jaak & Magda Janssens-Buttiens wonende te Hasselt, Kleine Hilststraat 5

Bezwaar 2 van advocaat Dirk Lindemans optredend als raadsman voor:

- dhr. en mevr. J. Verhelst, wonende aan de Oude Truierbaan 27 (kadastraal perceel nr. 580B6) en eigenaars van het perceel gelegen aan de Oude Truierbaan 29
- dokter J. Verhelst wiens dokterspraktijk is opgericht aan de Oude Truierbaan 31 (kadastraal perceel nr. 580A6), te 3500 Hasselt.
- de stad Hasselt, voor wie de heer J. Verhelst met toepassing van art. 194 Gemeentedecreet en op grond van de wet d.d. 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu tegen o.m. de nv ALVA Verse vruchten een vordering heeft ingesteld voor de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Hasselt, thans in graad van beroep voor het Antwerpse Hof van Beroep.

De bezwaren werden behandeld door de GECORO in zitting van 08 juli 2009.

De stad Hasselt treedt het gemotiveerde advies van de GECORO zoals hierboven geciteerd, ter zake bij, maakt de motieven tot de hare en beschouwt ze hier als volledig herhaald.

De bevoegde overheid (de stad Hasselt) wint de adviezen in van de instellingen en administraties die over het RUP advies moeten verstrekken:

- Het Departement Landbouw & Visserij, afd. Duurzame Landbouwontwikkeling deelde op 25 mei 2009 mee dat zij 'de uitbreiding van het huidige historisch gevestigd distributiebedrijf aanvaarden op voorwaarde dat de bedrijfssite volledig buiten herbevestigd agrarisch gebied gelegen is en op voorwaarde dat de groen- en geluidsbuffer beperkt blijft tot de zichtzones vanuit het aanpalend woongebied. Een brede bufferzone naar het achterliggende landbouwgebied is voor de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling geen noodzakelijke vereiste. Landschappelijke inpassing van het geheel kan ook door een eenvoudige smalle haag'

Het voorwaardelijk advies van het Agentschap Duurzame Landontwikkeling Limburg wordt bijgetreden door de stad Hasselt. Ze maakt de motieven tot de hare en beschouwt ze hier als volledig herhaald met dien verstande dat de voorwaarden met betrekking tot de buffer hierna worden gespecificeerd en opgenomen voor de korte termijn visie en in het latere RUP voor de lange termijn visie.

- Het bestuur van de Watering De Herk meldde op 04 juni 2009 dat
 - 'de Windhalmbeek 557 uitmondt in de Waanbeek 197'
 - 'bij de volgende bouwaanvraag men de watertoets zal moeten aanvragen bij de provincie Limburg om na te gaan of de voorziene buffering van het oppervlaktewater volstaat. Men kan best al nagaan of lozing van de buffergracht mogelijk is op de Waanbeek (machtiging aan te vragen bij de provincie) in plaats van op de RWA-riolering'.

Cfr. de aanstipijst voor het hemelwater (cfr. gewestelijke verordening hemelwater) is de voorziene buffering van het oppervlaktewater voldoende

voor zowel de korte als de lange termijn. Hierbij werd uitgegaan van de maximale bebouwing & verharding zoals aangegeven op het inplantingsplan lange termijn.

Gelet op het artikel 8 van het decreet Integraal Waterbeleid van 18/07/2003 en haar latere wijzigingen werd de watertoets reeds bij het planologisch attest uitgevoerd.

Waterparagraaf:

Het voorliggende project voorziet een buffer- of infiltratievoorziening, ligt niet in overstromingsgebied en is evenmin een ingedeelde ingreep, zodat in alle redelijkheid kan geoordeeld worden dat er geen schadelijk effect op het watersysteem optreedt. Het ontwerp is dan ook verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

Cfr. de aanbevelingen van deze watertoets zal het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij ingewonnen worden bij de bouw aanvraag.

- De Bestendige deputatie van de Provincie Limburg heeft in zitting van 28 mei 2009 beslist om over deze aanvraag het volgende advies uit te brengen:

Gunstig voor het behoud van het bedrijf op deze locatie omdat:

- voor de provincie het regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk het voornaamste gebied van stedelijke ontwikkeling en het sluitstuk van de ruimtelijk-economische structuur van de provincie is
- het bedrijf gelegen is op de overgang tussen de hoofdruimte netwerk Midden-Limburg en Haspengouw en Voeren, hetgeen de locatie van dit soort bedrijvigheid (voedingsbedrijf dat verse aardappelen, groenten, fruit en exoten (AGF) aankoopt, eventueel conditioneert, versnijdt, verwerkt, vermengt en/of verpakt en de bestellingen in eigen beheer dagelijks toelevert aan afnemers in de retail en de foodservicemarkt, verspreid over België en het buitenland) verantwoordt

Gunstig voor de uitbreiding op korte termijn omdat:

- ter hoogte van de bedrijfssite en de gevraagde uitbreiding er zich geen provinciale selecties van natuurverbindingen, open ruimte verbindingen, markante terreinovergangen, reliëfelementen, bakens, ... situeren. De uitbreidingszone is gelegen in provinciaal belangrijk landbouwgebied, maar ligt buiten de begrenzing van de herbevestigde natuurlijke en agrarische structuur Haspengouw en Voeren.
- de buffering naar de woningen en het landschap en de waterhuishouding (incl. de vertraagde afwatering via de Waan beek naar de Windhalmbeek) al in deze fase wordt opgenomen
- door de compacte bouw (aangrenzend aan bestaand bedrijf en over meerdere lagen) zuinig ruimtegebruik wordt nagestreefd.

Gunstig voor de uitbreiding op lange termijn omdat:

- het een verder uitbouwen betreft van het bedrijf grotendeels binnen de vastgelegde contouren van de korte-termijn fase
- door de compacte bouw (aangrenzend aan bestaande bedrijf en over meerdere lagen) zuinig ruimtegebruik wordt nagestreefd.

Het gunstig advies van de Bestendige deputatie van de Provincie Limburg wordt bijgetreden door de stad Hasselt. Ze maakt de motieven tot de hare en

beschouwt ze hier als volledig herhaald.

- De Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij Limburg verleent op 3 juli 2009 een gunstig advies met betrekking tot de aanvraag voor een planologisch attest en concludeert uit het dossier:

- 'dat het wel degelijk gaat om een historisch gegroeid bedrijf van behoorlijke omvang en met economisch en tewerkstellingsbelang, en een belangrijke immateriële investering in gebouwen en installaties;
- dat het bedrijf een optimale inplanting kent in termen van bedrijfsefficiëntie, mobiliteitsafwikkeling, arbeidspool, en beperkte impact t.o.v. omwonenden;
- dat het bedrijf ruimtelijk is gekenmerkt door compactheid en een zeer aanvaardbaar visueel voorkomen;
- dat het bedrijf behoefte heeft aan uitbreiding om op korte termijn knelpunten van ruimte gebruik op te lossen vanuit oogpunt van bedrijfsefficiëntie alsmede van voldoen aan wettelijke normen inzake voedselveiligheid (behoorlijk gedocumenteerd);
- dat uitbreidingsbehoefte op langere termijn is geprojecteerd aan de hand van goed gedocumenteerde en onderbouwde groeiprognozes;
- dat de gevraagde bijkomende planologische ruimte 3,5 ha betreft om te zetten uit 2,4 ha landbouwzone en 1,1 ha uit woonzone en dat ook in de uitbreiding een compacte configuratie van het bedrijf wordt vooropgesteld;
- dat het bedrijf een volledige doorlichting heeft gemaakt van de bedrijfsprocessen in het kader van 'process reengineering' en zodoende grondige inspanningen levert om de productieprocessen te optimaliseren en de impact op de omgeving te minimaliseren (goed nabuurschap);
- dat er geen specifieke landschappelijke beperkingen spelen, en dat het bedrijf op korte termijn een goede landschappelijke integratie via een groenbuffer voorstelt;
- dat 'Mobiliteit en Verkeersleefbaarheid' grondig werden bestudeerd en dat de impact van ALVA op het vlak van mobiliteit en verkeersleefbaarheid op zijn directe omgeving erg beperkt is.

Uit bovenstaande elementen besluit de POM-Limburg dat de vraag van een planologisch attest zeer gewettigd is om het bedrijf ter plaatse te laten continueren en uitbreiden, en dat al vele elementen zijn aangedragen om een degelijke stedenbouwkundige oplossing te voorzien via een geëigend RUP, door de Stad Hasselt op te stellen.'

Het gunstig advies van de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij Limburg wordt bijgetreden door de stad Hasselt. Ze maakt de motieven tot de hare en beschouwt ze hier als volledig herhaald.

- Departement Leefmilieu, Natuur & Energie van de Vlaamse overheid, milieuvergunningen Limburg verleent op 2 juni 2009 een gunstig advies dat als volgt luidt:

'Op basis van de gegevens in de aanvraag tot het planologisch attest kan worden gesteld dat de uitbreidingen op korte en lange termijn rekening houden met de omgeving door het verleggen van de distributieactiviteiten en de productiezone en dat er geen overdreven hinder zal verwacht worden.

Over de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting die kunnen worden veroorzaakt als gevolg van de geplande veranderingen van de exploitatie, kan echter slechts ten gronde worden geoordeeld op basis van de nog in te dienen milieuvergunningsaanvraag.'

Het gunstig advies van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie wordt bijgetreden door de stad Hasselt. Ze maakt de motieven tot de hare en beschouwt ze hier als volledig herhaald.

De stedenbouwkundige vergunning is overigens gekoppeld aan het bekomen van een milieuvergunning zoals voorgeschreven in artikel 128 van het decreet op de ruimtelijke ordening.

- De Lijn concludeerde op 29 juni 2009 dat: 'gezien de geïsoleerde ligging van het bedrijf het aanbod aan openbaar vervoer vrij hoog is gezien zijn positie in de nabijheid van het stadsnet Hasselt. Anderzijds is de geïsoleerde ligging een nadeel om in samenwerking met andere bedrijven een eigen collectief vervoer voor werknemers te organiseren.'

Het gunstig advies van de Lijn wordt bijgetreden door de stad Hasselt. Ze maakt de motieven tot de hare en beschouwt ze hier als volledig herhaald.

- De GECORO heeft alle adviezen en bezwaren gebundeld en gecoördineerd en op basis hiervan op 8 juli 2009 gemotiveerd eenparig voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht over het planologisch attest aangevraagd door de heer Willy Vanstraelen voor Alva verse vruchten NV. Het college van burgemeester en schepenen heeft op 16 juli 2009 kennis genomen van dit advies.

De stad Hasselt treedt het eenparig gunstig advies van de GECORO bij.

- Op 20 juli 2009 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar een positief advies uitgebracht, voor de aanvraag van dit planologisch attest. Het advies luidt als volgt:

'De impact van de gevraagde uitbreiding op korte en lange termijn

Naar aanleiding van de arresten van de Raad van State voor het BPA 'Alva' en de stedenbouwkundige vergunning die verleend werd op basis van het gunstig planologisch attest van 10 mei 2007, heeft het bedrijf gezocht naar een inplanting/herinrichting van de bestaande activiteiten die zo weinig mogelijk hinder veroorzaakt voor het milieu en de omwonenden.

Ten opzichte van het planologisch attest van 2007 werden in de huidige aanvraag een aantal aanpassingen doorgevoerd. Zo zal de distributieactiviteit van de noordzijde naar de westzijde (achterkant) verhuizen, zal de breedte van de buffer beperkt worden tot 10 m en wordt ook de inplanting van de buffer licht gewijzigd. Verder wordt de bestaande personeelsparking achter het perceel nr. 580x5 vervangen door een groenbuffer. Door deze wijzigingen wordt de afstand ten opzichte van de aanpalende woningen in het woongebied en het agrarisch gebied vergroot tot minimum 100 m.

Op korte termijn wenst men de volgende werken uit te voeren:

- De luifel ter hoogte van de huidige loskade (noorden) wordt vervangen door volledig afgesloten laadsluizen. De bestaande aanvoerhal zal worden omgevormd tot leeggoedloods.
- In het westen wordt een nieuwe interne doorgang (461m²) en een shippinghal (2.500m²) ingeplant. Beide constructies zijn gekoeld.

- De bestaande groentensnijderij wordt uitgebreid in zuidelijke richting. Deze uitbreiding heeft een oppervlakte van 1.771m². Het gebied tussen deze uitbreiding en de nieuwe shippinghal wordt verhard.
- De personeelsparking aan de Oude Truierbaan zal worden uitgebreid in zuidelijke richting. De nieuwe parking zal 149 plaatsen hebben. De kleine personeelsparking achter het perceel nr. 580x5 wordt verwijderd en vervangen door een brede groen- en geluidsbuffer.
- Rondom het volledige bedrijf wordt een groenbuffer voorzien van ca. 10m breed en ca. 4m hoog. Deze groenbuffer zal worden aangelegd als houtwal.

Door de uitbreidingen op korte termijn zullen er 40 arbeidsplaatsen bijkomen. Het gemiddeld aantal dagelijkse voertuigbewegingen zal toenemen tot 382. De uitbreidingen op korte termijn hebben weinig invloed op het vrachtwagenverkeer.

Op lange termijn vraagt het bedrijf een bijkomende uitbreiding van de zuidelijke versnijderij. Deze uitbreiding heeft een oppervlakte van 2.500m². Tussen de versnijderij en de shippinghal (korte termijn) wordt een frigo- en opslagruimte voorzien (2.500 m²). Ten noorden van de shippinghal wenst men een overdekte leeggoedloods (1500 m²). In het oosten voorziet men een uitbreiding van de kantoren en sociale ruimten (600 m²). De parking aan de Oude Truierbaan wordt verder uitgebreid. De twee woningen zullen door het bedrijf worden aangekocht en vervangen worden door parkeerplaatsen (211 plaatsen). De noordelijke toegang tot de loskades wordt verbreed zodat er twee in- en uitritten zijn.

Door de uitbreidingen op lange termijn zullen er 70 arbeidsplaatsen bijkomen. Het gemiddeld aantal dagelijkse voertuigbewegingen zal toenemen tot 480.

Ruimtelijke afweging

ALVA verse vruchten NV kan op deze plaats, in de onmiddellijke omgeving van de Hasseltse binnenstad, behouden blijven omwille van het feit dat het historisch gegroeid bedrijf in 1962 naar deze site geherlokaliseerd werd en dat de aanwezigheid van het bedrijf destijds bevestigd werd in het gewestplan door de aanduiding van een gebied voor ambachtelijke bedrijven of gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Met een mogelijke uitbreiding van het bedrijf op deze site werd rekening gehouden bij de afbakening van de herbevestigde agrarische gebieden (Besluit van de Vlaamse regering van 2 december 2005).

Het bedrijf kan ook op deze plaats behouden blijven omdat het bedrijf vanuit verkeerstechnisch oogpunt goed gelegen is ten opzichte van de bestaande verkeersinfrastructuur. Het bedrijfsterrein ligt immers op korte afstand van het op- en afrittencomplex Hasselt Zuid (Hasselt - St.-Truiden) van de E313, van de Expresweg Hasselt - St.-Truiden (de NBO) en van de Grote Ring rond Hasselt, waardoor grote delen van Limburg en Vlaanderen en Nederland vlot bereikbaar zijn.

Ten opzichte van de eerste aanvraag van planologisch attest werd het ontwerp o.m. aangepast aan de bemerkingen die door de verschillende adviserende instanties geformuleerd werden. Een overzicht van deze

aanpassingen werd opgenomen in het voorliggend hoofdstuk 'de impact van de gevraagde uitbreiding op korte en lange termijn'. Door deze wijzigingen zal de mogelijke hinder voor het bedrijf en de omwonenden beperkt worden.

Door deze wijzigingen zal de afstand ten opzichte van de aanpalende woningen in het voorliggend woongebied en in het achterliggend agrarisch gebied tot minimum 100 m vergroot worden.

Door de compacte bouw (aangrenzend aan het bedrijf en over meerdere lagen) wordt bovendien een zuinig ruimtegebruik nagestreefd, zodat rekening gehouden wordt met een goede ruimtelijke ordening en met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.'

De stad Hasselt treedt dit advies volledig bij, ze maakt de motieven tot de hare en beschouwt ze hier als volledig herhaald met dien verstande dat de stad Hasselt in haar besluit een aantal voorwaarden oplegt.

Evaluatie van de ruimtelijke behoeften op korte termijn en op lange termijn.

Het bedrijf ALVA verse vruchten NV is gekend als een historisch gegroeid bedrijf bij de Gom-Limburg en het provinciebestuur. Ook in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Hasselt is het bedrijf geselecteerd als een zone-eigen KMO. De huidige exploitatie is volgens het gewestplan Hasselt-Genk gelegen in een KMO-gebied. De oostzijde van het KMO-gebied grenst aan een woongebied, langs de overige zijden is dit KMO-gebied omgeven door agrarisch gebied.

De aanvraag van het planologisch attest heeft betrekking op de uitbreiding van het bestaande bedrijventerrein binnen het omliggende agrarisch gebied met een oppervlakte van 2 ha 46 a (pag. 48 van bijlage 1 (Documentatie - aanvraagdossier - tekst) bij de aanvraag) en binnen de woonzone met een oppervlakte van 1 ha 12 a (voor in totaal 3 ha 58 a nieuwe KMO-zone. D.i. inclusief de groene buffer van 5.535 m²).

Het bedrijf ALVA verse vruchten NV toont aan de hand van een uitgebreide verantwoording uit de dagelijkse praktijk de noodzaak tot uitbreiding aan. Het bedrijf heeft gezocht naar een inplanting/ herinrichting van de bestaande activiteiten die zo weinig mogelijk hinder veroorzaakt voor het milieu en de omwonenden. Hiervoor zal de distributieactiviteit van de noordzijde naar de westzijde (achterkant) verhuizen. Zo heeft ALVA het gehele fysische afhandelingproces van zijn handelsactiviteit opnieuw grondig bestudeerd en heeft men gezocht naar een oplossing die voldoet aan zowel de minimalisatie van het ruimtegebruik als aan een maximale inperking van de toekomstige impact van zijn activiteiten op de leefbaarheid in de buurt én op het milieu in de omgeving.

Er wordt daarmee gekozen voor een verregaande process reengineering in de aanvoer, het klaarzetten van de bestellingen, de los- en laadactiviteiten en de daarbij horende verkeersstromen, in en uit.

Het bedrijf heeft de uitbating van de gebouwen en stelplaatsen in zijn nieuwe uitbreidingsplannen gewijzigd of volledig herschikt. Daarin wordt nu geopteerd voor een verplaatsing van de huidige externe laad- en losactiviteiten betreffende het distributiegebeuren naar de achterzijde, verder van de woonzone verwijderd, en voor een beperking van alle uitbreidingen tot de west- en de zuidzijde van het bestaande bedrijfsgebouw.

In de huidige constellatie is er immers onvoldoende ruimte beschikbaar om de bedrijfsprocessen (aanvoer, opslag, versnijderij/verpakking, klaarzet en leeggoed) efficiënt te organiseren. Zo wordt o.m. gewezen op volgende nadeligheden in de huidige constellatie:

- Er zijn slechts 3 loskades uitgerust met 'dockshelters' (nodig voor een continue koude lijn van 4° C tijdens het lossen), waardoor slechts 3 frigowagens gelijktijdig kunnen lossen.
- Veelal zijn de doorgangen te smal voor de heftrucks, klaarzetbrommers of pallettrekkers waarmee het interne transport gebeurt. Hierdoor ontstaan er opstoppen en onveilige situaties in de interne vervoersorganisatie.
- Voor de dagelijkse leveringen worden er iedere dag +/- 925 rolcontainers van 80/80 cm klaar gezet in de klaarzethal. Hiervoor is slechts een ruimte beschikbaar van 750 m², waardoor de bestellingen in 2 shiften moeten klaar gezet te worden. De bewegingsruimte voor de heftrucks is anders immers te beperkt. Deze dubbele werkwijze resulteert in nachtwerk en dus extra kosten. Daarenboven moeten de geladen producten gekoeld worden in de distributievrachtwagens, wat voor geluidsoverlast zorgt van de koelinstallaties die de nacht door moeten draaien.
- In de shippinghal doet zich het hetzelfde voor. Opnieuw door gebrek aan ruimte wordt er inefficiënt gewerkt. Slechts voor de helft van de terugkerende rolcontainers (met leeggoedkisten) is er plaats. De andere helft, moet na zuivering en sortering, terug geplaatst worden in de distributiewagens om er nadien voor het begin van de 2° klaarzetshift, weer uitgeladen en vervangen te worden door de 1° shift.
- Zowel in de klaarzethal van 750 m² als in de shippinghal is er vandaag onvoldoende ruimte om zowel de aanvoer-, de leeggoedverwerking-, de klaarzetactiviteiten als de distributie op een efficiënte manier te organiseren. Omwille van de beperkte ruimte in de diverse opslagruimtes kunnen niet alle artikels op een aparte locatie gezet worden, waardoor het verwerkingsproces veelal in 2 shifts moet uitgevoerd worden.
- Ook de vloeroppervlakte in de diverse frigo's en stapelplaatsen volstaan niet meer.
- Door ruimtegebrek kunnen niet alle verschillende artikels (+/- 1.000 tal) op een aparte locatie geplaatst worden, waardoor ze terecht komen op 'gedeelde' locaties, wat meer werk met zich mee brengt en de productiviteit niet ten goede komt.

Het is duidelijk dat het gebrek aan ruimte voor een bijzonder inefficiënte werkwijze zorgt.

OP KORTE TERMIJN wenst de N.V. ALVA Verse Vruchten volgende (bouw)plannen te realiseren:

1. Aanpassingen - herinrichting & koeling:

De noordelijke luifel vooraan op de laadkade vervangen door volledig afgesloten laadsluizen, onder een hoek van 45°. Zo zal er aan de aanvoerkade enkel nog plaats zijn voor aanvoeractiviteiten op

werkdagen tussen 7u00 en 19u00.

De noordelijke luifel achteraan op de loskade vervangen door gesloten laadsluizen (i.f.v. het lossen van de teruggekeerde distributiewagens tussen 9u00 en 15u00). Hier wordt ook een volautomatische leeggoedsorteermachine geïnstalleerd en zal de opslag (van het leeggoed en de afvalsortering) in gesloten perscontainers een plaats krijgen.

2. Uitbreiding (nieuwbouw 461 m² + 2.500 m²) centrale doorgang + Shippinghal

Nieuwe uitbreidingen aan de westzijde (achter de bestaande gebouwen):

- een gekoelde interne doorgang (461 m²)
- een nieuwe gekoelde shippinghal (2.500 m²), die voldoende ruim is om het klaar zetten in 1 shift te kunnen organiseren.

3. Uitbreiding (nieuwbouw 1.771 m²) groentesnijderij

Nieuwe uitbreiding aan de zuidzijde:

- gekoelde uitbreiding van de groentesnijderij (1.771 m²) met 2 nieuwe productielijnen

4. Aanpassing & uitbreiding verhardingen:

Enkel de verhardingen die nodig zijn voor de bereikbaarheid en de bruikbaarheid van de nieuwe uitbreidingen zullen verhard worden op korte termijn. De overige zones blijven groene zone. De personeelsparking aan de Oude Truierbaan zal worden uitgebreid in zuidelijke richting. De nieuwe parking zal 149 plaatsen hebben.

5. Aanleg groenbuffer + waterhuishoudingsstelsel:

NV ALVA Verse Vruchten stelt voor om rondom het volledige bedrijf een groenbuffer te voorzien van ca. 10 m breed en ca. 4 m hoog. Deze groenbuffer zal worden aangelegd als houtwal. Door de realisatie van de laadsluizen - vermeld onder punt 1 - kan de noordelijke stelplaats tevens versmald worden ten voordele van het agrarisch gebied. Langs de groene buffer wordt, aan de binnenzijde van de bedrijfssite, een watergracht van 1 m breed en 1,5 m diep voorzien als buffergracht voor het hemelwater, zodat het water op een natuurlijke wijze door bezinking kan zuiveren, en via vertraagde afvoer geloosd kan worden in de Waanbeek/Windhalmbeek.

Samengevat wil ALVA op korte termijn de gehele distributieactiviteit, inclusief het klaarzetten van de bestellingen en het laden en lossen van de distributievrachtwagens verleggen van de noordzijde naar de westzijde (achterkant) van het bedrijfsgebouw. De leeggoedafhandeling werd daarvoor tijdelijk geherlocaliseerd naar een complex in Lummen. De huidige klaarzethal aan de noordzijde wordt omgebouwd tot aanvoerhal, met 'hermetisch afgesloten' laadsluizen. Aan de achterzijde van het bestaande gebouw komt een grote nieuwe klaarzethal met een afgesloten laad- en loskade, annex (later opnieuw) de leeggoedverwerking en -opslag. De uitbreiding van de productiezone komt geheel aan de zuidzijde.

De aan- en afrijdende distributie- en aanvoerwagens werden alle in één richting geleid: in langs de noordzijde en uit via de zuidzijde, in een éénrichting verkeersstroom rond het gehele gebouwencomplex heen.

De aanleg van een groene buffer rondom het gehele terrein wordt op korte

termijn ingepland. De noordelijke stelplaats wordt smaller door het wegnemen van een gedeelte van de bestaande verharding.

Door de uitbreidingen op korte termijn zullen er 40 arbeidsplaatsen bijkomen. Het gemiddeld aantal dagelijkse voertuigbewegingen zal toenemen tot 191 (toename met 14 % ten aanzien van de huidige situatie).

De uitbreidingen op korte termijn hebben aldus een eerder beperkte invloed op de vervoersbewegingen.

OP LANGE TERMIJN wenst de N.V. ALVA Verse Vruchten volgende (bouw)plannen te realiseren:

1. Uitbreiding (nieuwbouw 2.500 m²) versnijderij:

Aan de zuidzijde wordt ruimte voorzien voor 6 nieuwe productielijnen, die een productieverhoging van 100 % mogelijk maken. Het lange termijnobjectief gaat er immers van uit dat tegen 2020 circa 90 % van de omzet uit 'convenience food' zal bestaan.

2. Uitbreiding (nieuwbouw 2.500 m²) koelcellen & opslag):

Ten gevolge van de productieverhoging inzake convenience food is tevens een proportionele uitbreiding van de frigo's noodzakelijk. De nood aan aparte koelcellen met meer opslaglocaties, (één per artikel / verpakkingsvorm) stijgt immers.

3. Uitbreiding (nieuwbouw 1.500 m²) leeggoedhal:

De nieuwe leeggoedhal wordt ingeplant tussen de shippinghal (zie KT punt 2) en de aangepaste aanvoerhal (zie KT punt 1). De volautomatische leeggoedsorteerinstallatie die nu tijdelijk is opgesteld in Lummen kan dan verplaatst worden naar de nieuwe leeggoedhal. Hermetisch aangesloten aan deze nieuwe hal wordt tevens plaats voorzien voor de gesloten perscontainers voor het afval.

4. Uitbreiding (nieuwbouw 640 m²) administratie & sociale lokalen:

Op korte en lange termijn zullen er 110 bijkomende voltijdse arbeidsplaatsen gerealiseerd worden. Daardoor is er ook behoefte aan de uitbreiding van de sociale lokalen, inclusief kantine, sanitair- en omkleedlokalen, kantoorruimten en vergaderlokalen.

5. Uitbreiding verhardingen & parking

Uitbreiding van de parking voor het personeel vóór het gebouwencomplex, inclusief bijkomende stelplaatsen voor motoren, brommers en fietsen.

Samengevat wordt op lange termijn voorzien in de verdere uitbreiding van de productiezone aan de zuidzijde en in de aanleg van bijkomende parking aan de oostelijke voorkant van het bedrijfsterrein.

Door de uitbreidingen op lange termijn zullen er 70 arbeidsplaatsen bijkomen. Het gemiddeld aantal dagelijkse voertuigbewegingen zal toenemen tot 240 (toename met 26 % ten aanzien van de huidige situatie).

De uitbreiding van de bedrijfsgebouwen gebeurt zowel binnen de korte termijnvisie als binnen de lange termijnvisie op een efficiënte wijze en in een compacte bouwvorm, door aan te sluiten met de bestaande bebouwing.

De nieuwe uitbreidingen zullen in zuidwestelijke richting gerealiseerd worden, rekening houdend met de begrenzingen bepaald door de herbevestigde agrarische structuur, waardoor de mogelijke hinder die de exploitatie van het bedrijf veroorzaakt ten opzichte van de omliggende eigendommen, beperkt kan

worden. De nieuwe uitbreidingen aan de west- en zuidzijde zullen in hoogte ook lager zijn dan de bestaande gebouwen, zodat er samen met de aan te leggen buffer op korte termijn, een aanvaardbare stedenbouwkundige overgang wordt gerealiseerd naar het herbevestigde agrarische gebied.

Met betrekking tot het mobiliteitsprofiel wordt op basis van 3 representatieve 'methodologische' tellingen, geraamd dat er op korte termijn 47 (+14 %) voertuigbewegingen per dag meer zijn dan in de huidige situatie (338 voertuigbewegingen per dag gegenereerd door aanvoer, distributie en personeel). Op lange termijn zouden er 147 (+26 %) voertuigen per dag meer zijn dan in de huidige situatie. De belangrijkste verkeersstroom wordt veroorzaakt door het personeelsverkeer (inclusief afhaalklanten + bezoekers). Verwacht wordt dat het vrachtverkeer zal aangroeien met 25 % en het personenverkeer met 50 %. Dat geeft een totale aangroei van het vervoersgebeuren met 43 %.

Uit de bijgevoegde cijfers tot 2008 blijkt daarenboven dat het bedrijf sterk inzet op het verhogen van de efficiëntie in het vervoersgebeuren. Het aantal afgelegde kilometers daalt stelselmatig terwijl het aantal vervoerde colli stijgt in verhouding tot het aantal distributiewagens. In de voorgelegde mobiliteitsprofielen voor de korte en de lange termijn werd dit aspect evenwel niet in rekening gebracht, wat uiteraard een verdere afzwakking van de cijfers zou opleveren.

NV Alva Verse Vruchten legt vandaag al bijzondere maatregelen op om eventuele geluidsoverlast optimaal te beperken:

- 'Op de noordelijke stelplaats kunnen binnen de 100m-zone geen vrachtwagens manoeuvreren, noch parkeren of koelinstallaties functioneren
- Alle laad activiteiten op de stelplaats moeten beëindigd zijn om 22u00
- Er mogen geen (personen)wagens parkeren op de parking rechts van de inrit, achter de woonzone. Die parking wordt tijdens de uitbreiding op KT volledige als groen buffer beplant met struiken en bomen.
- Het verlaten/binnenrijden van het bedrijf gebeurt tegen maximaal 30 km/uur én met een zeer laag toerental; een opvallend verkeerslicht waarschuwt elke overtreder...
- Geen overdreven geluid, geroep, of getoeter, is toegelaten op de personeelsparking.
- In de toegangszones mogen geen wagens stationeren met draaiende motor of koelinstallatie.
- Er kan aan het tankstation op de inrit niet getankt worden vóór 07u00 of ná 19u00.
- op weekdays is aanvoer verboden vóór 07u00 of ná 19u00.
- tijdens het weekend of op feestdagen is enkel aanvoer toegestaan om 'dwingende' of 'onvoorziene' omstandigheden.'

Om de verkeerstoename in de toekomst te beperken zal het bedrijf met de stad Hasselt onderhandelen over de bestaande verkeersregeling in de Oude Truierbaan (de 'enkel plaatselijk gebruik'-regeling). Er wordt in samenwerking met 'De Lijn' naar een oplossing gezocht om het gebruik van het openbaar vervoer bij de werknemers te stimuleren. Voor het woon-werkverkeer wordt

ook gedacht aan het stimuleren van de verplaatsingen per fiets of via carpooling.

Bij het indienen van de nieuwe aanvraag in maart 2009 voor planologisch attest was de Oude Truierbaan nog niet opnieuw afgesloten voor doorgaand verkeer. De weg heeft immers tijdelijk gefungeerd als omleidingsroute gedurende de werken aan de parallellopende Sint-truidersteenweg. De verkeersleefbaarheidsindex werd objectief gekwantificeerd aan de hand van 4 verkeerskundige parameters en 3 ruimtelijke parameters (geluidshinder, oversteekbaarheid, verkeerssnelheid, ongevallendichtheid, oppervlakteverdeling, voetpadbreedte en groenvoorziening). Elke parameter werd beoordeeld op een schaal van 0 (zeer zwak) tot en met 5 (zeer goed). Dit resulteerde in een verkeersleefbaarheidsindex van 71,4 % zowel in de periode 27/09/2008 - 03/10/2008 als in de periode 24/11/2009-09/12/2008. Bij nazicht van de resultaten per parameter blijkt dat er zich enkel met betrekking tot de verkeerssnelheid een ernstig probleem voordoet. Inmiddels werd de Oude Truierbaan evenwel opnieuw afgesloten voor doorgaand verkeer zodat kan aangenomen worden dat de snelheid evenmin nog een probleem hoeft te vormen. Wel kan gesteld worden dat in de bij de stedenbouwkundige aanvraag op korte termijn toe te voegen MOBER de verkeersleefbaarheidsindex alsnog moet gekwantificeerd worden binnen de huidige verkeerssituatie (met afsluiting voor doorgaand verkeer).

Standpunt met betrekking tot het behoud van het bedrijf op de huidige locatie:

Gunstig voor het behoud van het bedrijf Alva Verse Vruchten NV op de huidige locatie omdat:

- Het bedrijf ALVA Verse vruchten NV een historisch gegroeid bedrijf van behoorlijke omvang is met economisch en tewerkstellingsbelang en een belangrijke immateriële investering in gebouwen en installaties.
- Het bedrijf gelegen is ten zuiden van de Grote Ring rond Hasselt en de E313 in de nabijheid van het op- en afrittencomplex Hasselt-zuid en de expresweg Hasselt-Sint Truiden.
- Het bedrijf een goede inplanting in termen van bedrijfsefficiëntie, mobiliteitsafwikkeling, arbeidspool kent en een beperkte impact op de omwonenden heeft.
- het bedrijf gelegen is binnen het regionaal stedelijk gebied Hasselt-Genk en op de overgang tussen de hoofdruimte 'netwerk midden Limburg en Haspengouw-Voeren', een zone die bedrijven toelaat die relatie hebben met de landbouwsector.
- Op de huidige locatie geen landschappelijke beperkingen spelen, gezien deze zone niet opgenomen werd in de afbakening van de herbevestiging van het gewestplan. De herbevestigde agrarische structuur is evenwel grensstellend ten aanzien van de bedrijfssite.
- het een behoorlijk vergund bedrijf betreft. In het advies van de Gecoro van 08/07/2009 werd een overzicht gegeven van de verschillende stedenbouwkundige vergunningen die de N.V. ALVA Verse Vruchten in de loop van de jaren op deze site bekomen heeft. Met betrekking tot de vergunningstoestand wordt andermaal verwezen naar de behandeling van het bezwaar van dhr. Verhelst

door de Gecoro.

Hieruit kan geconcludeerd worden dat de N.V. ALVA Verse Vruchten als behoorlijk stedenbouwkundig vergund bedrijf kan beschouwd worden. Het bedrijf wordt ruimtelijk gekenmerkt door zijn compactheid en aanvaardbaar visueel voorkomen.

- het bedrijf volgens het huidige mobiliteitsprofiel 168 vervoersbewegingen per dag genereert. Het bedrijf werkt dagdagelijks aan een verhoogde bedrijfsefficiëntie (ook met betrekking tot het vervoersgebeuren) en werkt met een Just-in-time aanvoerbeleid. Door de integratie van zeer geavanceerde computers, GPS en diverse hoogtechnologische on-line tracking & tracing systemen wordt de dagelijkse tijdige bevoorrading van de klanten steeds meer gesofistikeerd.

Standpunt met betrekking tot de uitbreiding op korte termijn:

Gunstig voor de uitbreiding op korte termijn omdat:

- er geen specifieke ruimtelijke beperkingen liggen op het omliggende agrarische gebied,
- het herbevestigde agrarische gebied als grensstellende structuur wordt gerespecteerd,
- de gevraagde bijkomende planologische uitbreidingen cfr. de ruimtebalans slechts 2 ha 46 a van het omliggende agrarisch gebied innemen en 1 ha 12 a van het woongebied, zodat in totaal 3 ha 58 a nieuw KMO-gebied gerealiseerd wordt.
- in deze fase met betrekking tot het mobiliteitsprofiel van het bedrijf slechts een toename van 14 % wordt verwacht
- er gestreefd wordt naar een beperkt ruimtegebruik door compacte bebouwing
- de nieuwe uitbreidingen verder verwijderd worden van de woonzone zodat de eventuele hinder ten aanzien van de woonzone bijkomend beperkt kan worden
- de groen- en geluidsbuffer rond de bedrijfssite in de eerste fase wordt aangelegd, in samenspraak met het Agentschap Duurzame Landbouwwontwikkeling Limburg, de provincie Limburg en de stad Hasselt.
- voor toekomstige uitbreidingen op korte termijn een aantal voorwaarden worden geformuleerd met betrekking tot de buffer, het mobiliteitsaspect...

Standpunt met betrekking tot de uitbreiding op lange termijn

Gunstig voor de uitbreiding op lange termijn omdat:

- het een verdere uitbouw betreft van het bedrijf binnen de vastgestelde contouren van de korte termijnfase
- de lange termijnopties kunnen onderzocht worden in een RUP.
- voor toekomstige uitbreidingen op lange termijn een aantal voorwaarden worden geformuleerd met betrekking tot de buffer, het mobiliteitsaspect....

BIJGEVOLG LEVERT HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 19 november 2009 HET PLANOLOGISCH ATTEST AF onder volgende voorwaarden:

1. De buffer rondom de bedrijfssite moet op een verantwoorde wijze geïntegreerd worden in het landschap. Daarom moet deze buffer bij de stedenbouwkundige aanvraag op korte termijn gedetailleerd uitgewerkt worden in samenspraak met de stad Hasselt en het departement Landbouw & Visserij. De buffer moet een breedte hebben van minstens 15 m (cfr. artikel 7 §2 b van de omzendbrief van 8 juli 1997 en de latere wijzigingen betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, gewijzigd via omzendbrief d.d. 25/01/2002 en 25/10/2002, voor ambachtelijke bedrijven waaronder ALVA verse vruchten NV valt) aan de noord- en zuidzijde van het bedrijf. Enkel aan de achterzijde naar het open landschap mag een gereduceerde buffer voorzien worden mits een optimale ruimtelijke integratie (te beoordelen op basis van de gedetailleerde uitwerking te voegen bij de stedenbouwkundige aanvraag).
2. In de lange termijnvisie moet de groene bufferzone doorgetrokken worden tot tegen de Oude Truierbaan. De voorgestelde ontubbeling van de inrit voor vrachtwagens wordt immers niet aanvaard gezien de potentiële hinder voor de aangrenzende eigendom.
3. Bij de stedenbouwkundige aanvraag op korte termijn moet een MOBER (mobiliteitseffectenrapport) gevoegd worden om het mobiliteitsaspect ten gronde te kunnen beoordelen.
4. Bij de volgende bouwaanvraag moet advies ingewonnen worden bij de Vlaamse Milieumaatschappij, cfr. de aanbevelingen van de watertoets. Cfr. het advies van de Watering de Herk dient ALVA tevens een machtiging aan te vragen bij de provincie om na te gaan of lozing van de buffergracht mogelijk is op de Waanbeek in plaats van op de RWA-riolering.
5. Zowel voor de korte als voor de lange termijn moet de nodige aandacht geschonken worden aan de esthetische uitwerking van de gebouwen en de omgevingsaanleg.
(...)"

3.3. Er worden ook twee voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunningen verleend op 28 oktober 2010, in beroep bevestigd op 16 maart 2011, voor het aanleggen van een groenbuffer en waterbuffer, het aanpassen van groen en het bouwen van een tweede snijderij, en op 3 februari 2011, in beroep bevestigd op 26 mei 2011, voor het uitbreiden van bestaande gebouwen met een shippinghal en centrale gang, het overdekken van laaddocks, het bouwen van een fietsenstalling en het uitbreiden van verharding. Tegen deze beslissingen is beroep ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

3.4. Op 9 december 2010 dient de eerste tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de inrichting.

3.5. Tijdens het openbaar onderzoek wordt, onder andere door verzoeker een bezwaarschrift ingediend.

3.6. Bij verscheidene instanties wordt advies ingewonnen, waarna het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt op 30 juni 2011 aan de eerste tussenkomende partij een milieuvergunning verleent voor het verder exploiteren en veranderen van een vergunde groothandel in groenten en fruit.

3.7. Tegen deze beslissing wordt, onder meer door verzoeker, op 29 juli 2011 administratief beroep ingesteld bij de deputatie van de provincie Limburg.

3.8. In het kader van de beroepsprocedure verlenen de afdeling Milieuvergunningen, de dienst Water en Domeinen en de Vlaamse Milieumaatschappij (hierna : VMM) een gunstig advies. De Provinciale Milieuvergunningscommissie bevestigt het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 30 juni 2011.

3.9. Op 10 november 2011 neemt de deputatie van de provincie Limburg het eerste bestreden besluit waarbij zij de in eerste aanleg verleende vergunning bevestigt.

Dit besluit is als volgt gemotiveerd :

"(...)

Gelet op het unaniem ongunstig advies voor het beroep d.d. 3 oktober 2011 van de PROVINCIALE MILIEUVERGUNNINGSCOMMISSIE;

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO, in woongebied en in agrarisch gebied; gelet op het planologisch attest, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 2009-11-19;

Overwegende dat, vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten, gesteld kan worden dat de uit te voeren activiteiten, die het voorwerp zijn van de vergunningsaanvraag verenigbaar zijn met de voorschriften die gelden voor bovenvermeld(e) gebied(en);

Overwegende dat het beroep voor zover het ingediend werd namens de stad Hasselt, 'voor wie de heer J. Verhelst, met toepassing van art. 194 Gemeentedecreet en op grond van de wet d.d. 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu tegen onder meer de nv Alva Verse Vruchten een vordering heeft ingesteld voor de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Hasselt, thans in graad van beroep voor het Antwerpse hof van beroep' alsnog als niet ontvankelijk wordt beschouwd, aangezien het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt zelf het beroepenbesluit heeft getroffen; dat de toepassingsvoorwaarden van artikel 194 van het Gemeentedecreet en van de wet van 12 januari 1993 betreffende het vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu dan ook niet zijn vervuld;

Overwegende dat Alva Verse Vruchten nv een bedrijf is dat verse aardappelen, groenten, fruit en exoten (AGF) aankoopt, eventueel conditioneert, versnijdt, verwerkt, vermengt en/of verpakt en de bestellingen met koelwagens in eigen beheer dagelijks toelevert aan afnemers in de retail- en de foodservicemarkt verspreid over België en het buitenland; dat het bedrijf sinds 1995 geëvolueerd is van een 100 % groothandel naar een voedingsbedrijf; dat de exploitant een milieuvergunningsaanvraag heeft ingediend voor de verdere exploitatie en verandering door uitbreiding en wijziging van het vergunde bedrijf, waarbij een afwijking wordt gevraagd van de lozingsvoorwaarden en van artikel 5.15.0.6. §1 van Vlarem II inzake het verbod op rustversturende werkzaamheden tussen 19u en 7u en op werkdagen, alsmede op zon- en feestdagen;

dat de voornaamste veranderingen omvatten:

- de uitbreiding van het geloosde debiet bedrijfsafvalwater,
- de uitbreiding van het totaal geïnstalleerde vermogen van laadstations, luchtcompressoren en koelinstallaties,
- de uitbreiding met de opslag van oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen,
- de uitbreiding met de opslag van gevaarlijke producten in kleinverpakkingen,
- de uitbreiding met stookinstallaties en een wasserij,
- de vermindering van de opslag van P4-producten,
- de vermindering van het totaal geïnstalleerde vermogen van de installaties voor het behandelen, bewerken of verwerken van groenen, e.d.

Overwegende dat de verschillende milieuaspecten uitvoerig werden geëvalueerd en opgenomen in het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 30 juni 2011; dat uit het advies van de Afdeling Milieuvergunningen d.d. 14 september 2011 blijkt dat deze evaluatie integraal kan bijgetreden worden;

Overwegende dat de argumenten vermeld in het beroepschrift (tevens opgenomen in het bezwaar ingediend tijdens het openbaar onderzoek) als volgt

kunnen geëvalueerd worden:

- Wat betreft de afwijkingsaanvraag, de bevoegdheid en de planologische onverenigbaarheid:

dat artikel 5.15.0.6 §1 van Vlarem II het volgende stelt: 'Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5 zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen tenzij anders bepaald in de milieuvergunning'; dat deze bepaling kadert binnen hoofdstuk 5.15 van Vlarem II 'Garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen';

dat uit deze bepaling reeds blijkt dat de milieuvergunning zelf kan voorzien in een mogelijkheid tot uitbating van 'rustversturende werkzaamheden' tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen; dat de sectorale voorwaarden van Vlarem II aan de bevoegde overheid soms uitdrukkelijk de mogelijkheid geven om er desgewenst van af te wijken (arrest R.v.St. nr. 59824 van 30 mei 1996); dat er een onderscheid moet gemaakt worden tussen deze afwijkingsmogelijkheid voor de bevoegde overheid in het individueel vergunningsbesluit en de mogelijkheid om een afwijking te verkrijgen van de Minister zelf, overeenkomstig art. 1.2.2.1 §1 van Vlarem II; dat van de proceduremogelijkheid om afwijking te verkrijgen bij de Minister doorgaans enkel gebruik wordt gemaakt wanneer de sectorale voorwaarden zelf geen mogelijkheid geven aan de bevoegde overheid in eerste aanleg (college van burgemeester en schepenen of deputatie) om er van af te wijken; dat deze mogelijkheid in de sectorale voorwaarden meestal wordt aangegeven door de passage 'tenzij anders bepaald in de milieuvergunning';

Overwegende dat art. 3.3.0.1. §2 van Vlarem II het volgende bepaalt: 'De bijzondere vergunningsvoorwaarden vullen de in dit besluit vastgestelde voorwaarden aan, of stellen bijkomende eisen. Ze kunnen slechts in minder strenge zin van dit besluit afwijken wanneer dit uitdrukkelijk in dit reglement is bepaald en in geval van de in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 bedoelde toelating.'

dat de tussenliggende woorden 'wanneer dit uitdrukkelijk in dit reglement is bepaald' belangrijk zijn omdat hiermee juist de mogelijkheid wordt voorzien tot afwijking door de bevoegde overheid; dat het tussenvoegsel 'en' niet cumulatief wordt bedoeld en enkel aangeeft dat er twee mogelijkheden tot afwijking zijn; dat Alva Verse Vruchten nv niet moet beschikken over een individuele toelating door de Minister indien de bevoegde overheid in eerste aanleg de afwijking op art. 5.15.0.6. §1 van Vlarem II kan toestaan;

dat er in het nieuwe aanvraagformulier ingevoegd bij art. 10 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009 (B.S. 15 juli 2009) expliciet, onder punt G9, de volgende vraag wordt gesteld: 'Wilt u dat er in de uitspraak over deze aanvraag een wijziging of aanvulling van de voorwaarden gebeurt voor de bepalingen uit titel II van het Vlarem waarbij vermeld staat 'tenzij anders bepaald in de milieuvergunning'; dat de afwijkingsmogelijkheid voor de bevoegde overheid uitdrukkelijk werd voorzien in het vernieuwde aanvraagformulier; dat uit voorgaande overwegingen blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van Hasselt in eerste aanleg en de deputatie in beroep wel degelijk bevoegd zijn om een afwijking toe te staan;

dat het argument van de beroeper inzake het bevoegdheidsprobleem niet wordt bijgetreden;

dat de exploitant in zijn aanvraagformulier onder punt G9 'ja' heeft aangekruist en in bijlage G9 de motivering en beschrijving van de afwijking heeft weergegeven als volgt:

'Alva Verse Vruchten nv vraagt een afwijking van het artikel 5.16.0.6.§1 van Vlare II inzake het verbod op rustversturende werkzaamheden tussen 19u en 7u op werkdagen, alsmede op zon- en feestdagen.

De exploitant wenst volgende activiteiten uit te oefenen tussen 19u en 7u, alsmede op zon- en feestdagen:

- het inrijden, uitrijden en stallen van motorvoertuigen op de inrichting
- het manoeuvreren op de inrichting van deze motorvoertuigen
- de activiteit van het in- en uitladen van deze motorvoertuigen
- werkende (elektrisch aangedreven) koelinstallaties op deze motorvoertuigen;

dat het aanvraagdossier een omstandige motivering bevat van de gevraagde afwijking; dat de hoofdtak van Alva Verse Vruchten nv de verkoop is van verse vruchten, al dan niet geconditioneerd tot convenience food; dat een continue koelketen enorm belangrijk is in het bedrijfsproces; dat de verse vruchten daarom just-in-time worden aangevoerd, in de loop van de voormiddag, na het vertrek van de distributiewagens; dat omdat er in de huidige gekoelde klaarzetloods voor de dagelijkse bestellingen onvoldoende plaats is om al de uit te leveren rolcontainers samen klaar te zetten, de orders in 2 reeksen van 16 rondes dienen klaargezet te worden; dat, zodra de 1ste reeks wagens is geladen, deze verplaatst worden van de laadkade naar de overzijde van de stelplaats en hun koelinstallatie aan het elektriciteitsnet aangesloten wordt opdat de continue koelketen van 4°C niet zou worden onderbroken; dat omstreeks 22u alle bestellingen zijn klaargezet en/of geladen voor aflevering tijdens de volgende ochtenduren; dat er daarna in normale omstandigheden geen (laad)activiteit meer is in of rond het bedrijf; dat, afhankelijk van het seizoen, het weer, de verwachte file's enz., de distributiewagens druppelsgewijs van in de vroege ochtend naar hun bestemming vertrekken;

dat het college van burgemeester en schepenen in haar besluit d.d. 30 juni 2011 de gevraagde afwijking heeft verleend en dit voor het maximum aantal vrachtwagenbewegingen zoals reeds vergund werd in het besluit van het schepencollege d.d. 29 april 2010 en bevestigd in beroep door de deputatie bij besluit van 2 september 2010, met name:

- 1) Volgend maximum aantal vrachtwagenbewegingen tussen 19u en 7u nageleefd worden:

	Maandag t/m vrijdag		Zaterdag	
	Gemiddeld	Maximaal	Gemiddeld	Maximaal
19u - 7u	28	34	28	28
	Zon- en feestdagen			
	Gemiddeld	Maximaal		
19u - 22u	1	2		
22u - 7u	0	0		

- 2) De vrachtwagenvloot moet nauwgezet opgevolgd, onderhouden en eventueel vernieuwd worden;
- 3) De exploitant moet erover waken dat zowel de algemene als de interne verkeersvoorschriften (maximumsnelheid 30 km/uur, laag toerental,

e.d.) alsook alle andere interne afspraken m.b.t. geluidsoverlast worden nageleefd.

dat in het besluit van het schepencollege d.d. 29 april 2010 (bevestigd in beroep door de deputatie op 2 september 2010) werd opgenomen als bijzondere voorwaarde dat dat bij de aanvraag tot de hernieuwing van de basisvergunning een MOBER moet gevoegd worden; dat, in overeenstemming met dit besluit van het schepencollege d.d. 2010-04-29 in onderhavig aanvraagdossier een kopie van de MOBER werd opgenomen; dat de door het schepencollege in het beroepenbesluit aangehaalde argumenten voor het toestaan van hogervermelde afwijking en de bijzondere voorwaarden, zoals voorgesteld in het beroepenbesluit, worden bijgetreden door ons college;

dat volgens de bepalingen van artikel 5.15.0.6 §1 van Vlarem II de geluidsnormen van hoofdstuk 4.5 steeds gerespecteerd moeten worden (cfr. 'onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5...'); dat 'rustverstorende werkzaamheden' een ruimomvattend begrip is dat afhankelijk is van de plaatselijke omstandigheden en aan de hand van de voorgestelde maatregelen wordt geëvalueerd, zonder dat de geluidsnormen versoepeld worden;

dat wat betreft de argumenten 'afwijkingsaanvraag - planologische onverenigbaarheid' wordt verwezen naar hetgeen hierna wordt uiteengezet betreffende de stedenbouwkundige aspecten;

Wat betreft de onwettigheid van het planologisch attest (punten 1 tot en met 6, zie hierboven) en de mobiliteitslus:

dat de in delen II en III van het beroepschrift aangehaalde argumenten stedenbouwkundige argumenten betreffen; dat ons college vaststelt dat deze argumenten eveneens uitvoerig werden opgenomen in de beroepschriften ingediend tegen :

- de beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 28 oktober 2010, waarbij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het aanleggen van een groenbuffer en waterbuffer, het aanpassen van groen en het bouwen van een snijderij 2;
- de beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 3 februari 2011 waarbij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het uitbreiden van bestaande gebouwen met een shipping-hal en centrale gang, met het overdekken laaddocks, het bouwen van een fietsenstalling en het uitbreiden van verharding;

Dat de deputatie in haar besluiten d.d. 16 maart 2011 en 26 mei 2011 voormelde beroepschriften niet heeft ingewilligd en de besluiten van het schepencollege d.d. 28 oktober 2010 en 3 februari 2011 heeft bevestigd;

Dat in het besluit van de deputatie d.d. 16 maart 2011 volgende overwegingen werden opgenomen m.b.t. de in het beroepschrift vermelde argumenten:

'Overwegende dat het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, agentschap Ruimtelijke Ordening op 22 april 2009 de door ALVA Verse Vruchten NV ingediende aanvraag voor een planologisch attest ontvankelijk en volledig verklaarde en de stad Hasselt als bevoegde overheid heeft aangeduid;

dat op 19 november 2009 voor het bedrijf een voorwaardelijk positief planologisch attest afgeleverd werd door het college van burgemeester en schepenen;

dat de deputatie van de provincie Limburg hierin een gunstig advies gegeven heeft;

Overwegende dat het planologisch attest geen resultaatsverbintenis is maar enkel een 'middelenverbintenis' inhoudt; dat een planologisch attest een louter voorbereidende handeling is hetgeen ook af te leiden is uit het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 en latere wijzigingen tot bepaling van de nadere regels voor het planologisch attest; dat dit besluit aangeeft dat bij de aanvraag 'schetstekeningen' te voegen zijn;

dat voor een effectieve uitvoering van de gewenste werken een stedenbouwkundige en/of milieuvergunning vereist is; dat een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning volgens het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning en latere wijzigingen tekeningen van grondplannen, funderingsplan, gevelaanzichten,... dient te omvatten; dat het op basis van deze gedetailleerde aanvraagplannen is dat een toetsing aan de geldende wetgeving inzake ruimtelijke ordening dient te gebeuren;

Overwegende dat voorliggende aanvraag een uitbreiding betreft van het bedrijf nv Alva Verse Vruchten en volgende werken omvat : (...)

Overwegende dat het ingediende bezwaarschrift vooreerst stelt dat de onwettigheid van het afgeleverde planologisch attest de goedkeuring van onderhavige (anticiperende) aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning uitsluit; het vergunningverlenende bestuur mag niet klakkeloos op dit planologisch attest steunen maar moet er de wettigheid en draagkracht van onderzoeken; de niet herbevestiging van het agrarisch gebied voor de percelen van het bedrijf ALVA vormen geen grond voor de goedkeuring van het planologisch attest, noch het door de Raad van State bij arrest van 22 december 1999 vernietigd bijzonder plan van aanleg 'nr. 28 Alva';

Overwegende dat door het college van burgemeester en schepenen op 19 november 2009 voor het bedrijf een voorwaardelijk positief planologisch attest werd afgeleverd en dat de deputatie van de provincie Limburg hierin een gunstig advies gegeven heeft op basis van ruimtelijke motieven; dat een afwijking van het gewestplan verantwoord wordt omdat de ligging voor het bedrijf geografisch ideaal is vanwege de locatie langs belangrijke in- en uitvalswegen (E313, veilingen, steenwegen,...), de nabijheid van de voornaamste agrarische productiezones en ver weg van andere industrieën (schadelijke milieuhinder);

dat voor de provincie het regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk het voornaamste gebied van stedelijke ontwikkeling en het sluitstuk van de ruimtelijk-economische structuur van de provincie is;

dat het bedrijf gelegen is op de overgang tussen de hoofdruimte netwerk Midden-Limburg en Haspengouw en Voeren, hetgeen de locatie van dit soort bedrijvigheid (voedingsbedrijf dat verse aardappelen, groenten, fruit en exoten (AGF) aankoopt, eventueel conditioneert, versnijdt, verwerkt, vermengt en/of verpakt en de bestellingen in eigen beheer dagelijks toelevert aan afnemers in de retail en de foodservicemarkt, verspreid over België en het buitenland)

verantwoordt;

dat ter hoogte van de bedrijfssite en de gevraagde uitbreiding er zich geen provinciale selecties van natuurverbindingen, open ruimte verbindingen, markante terreinovergangen, reliëfelementen, bakens, ...situeren;

dat de uitbreidingszone gelegen is in provinciaal belangrijk landbouwgebied, maar gelegen is buiten de begrenzing van de herbevestigde natuurlijke en agrarische structuur Haspengouw en Voeren; dat een niet herbevestiging van de gewestplanbestemming agrarisch gebied geenszins inhoudt dat de agrarische bestemming wijzigt, maar dat deze beslissing wel de planologische context vormt voor een latere ontwikkeling van het gebied, dat indien men de gewestplanbestemming wenst te wijzigen zoals voorgesteld in het planologisch attest, dit juridisch zal moeten gerealiseerd worden middels een ruimtelijk uitvoeringsplan;

Overwegende dat de beslissing van de Vlaamse Regering van 2 december 2005 tot herbevestiging van de natuurlijke en agrarische structuur Haspengouw en Voeren gebaseerd is op een ruimtelijke appreciatie van de ter plaatse ontwikkelde activiteiten waaronder uiteraard ook de activiteiten van ALVA NV, dat deze planologische beslissing werd getroffen in overleg met de belangrijkste belanghebbenden in agrarisch gebied en natuurgebied, respectievelijk agrarische sector en de sector natuur; dat het terrein zich grotendeels situeert in een biologisch minder waardevol gebied en voor een beperkt gedeelte in een complex van biologisch minder waardevolle en waardevolle elementen;

Overwegende het arrest van de Raad van State van 22 december 1999 houdende vernietiging van het bijzonder plan van aanleg 'nr. 28 Alva' inhoudt dat de gewestplanbestemming 'agrarisch gebied' behouden blijft; dat dit arrest evenwel enkel gebaseerd is op het aanwenden van de verkeerde procedure tot wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk, en geen enkele appreciatie inhoudt van de ruimtelijke inpassing van kwestieus bedrijf in zijn omgeving, dat onder artikel 14 van de wet van 29 maart 1962 'houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw' werd bepaald dat een bijzonder plan van aanleg (BPA) '... zich richt naar de bepalingen en aanwijzingen van het gewestplan en vult ze aan, ...en kan er desnoods van afwijken...' dat deze bepaling door de Raad van State zeer restrictief werd toegepast in haar permanente rechtspraak; dat omwille van de hiërarchie van de plannen van aanleg waarbij een BPA zich richt naar het gewestplan, voor de uitbreiding van het bedrijfsterrein van ALVA NV destijds een gewestplanwijziging als juridische basis noodzakelijk was; dat thans binnen het planningsluik van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening geen hiërarchie van de plannen meer is opgenomen en dat een ruimtelijk uitvoeringsplan, ook een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, het gewestplan kan wijzigen waarbij het planologisch attest daartoe de planologische aanzet vormt;

Overwegende dat het ingediende bezwaarschrift tevens stelt dat een planologisch attest enkel kan verleend worden aan een bestaand bedrijf dat wil uitbreiden of herbouwen en dat in casu het bedrijf ALVA NV geëvolueerd is van een groentenhandel naar een 100 % voedingsbedrijf, dat de bouwaanvraag derhalve wordt ingediend voor een andere activiteit dan er origineel was gevestigd en dat precies deze nieuwe activiteit meer ruimte nodig heeft; dat

terzake dient opgemerkt dat deze omschakeling van de bedrijfsactiviteiten een proces van jaren is waarbij de beide activiteiten thuishoren in een KMO zone en waarbij voor beide activiteiten vergunningen werden verleend;

dat de aanwaag voor het planologisch attest wordt verantwoord vanuit het gegeven dat een bedrijf wenst te weten of het ter plaatse kan gevestigd blijven; dat in het geval het bedrijf kan blijven het attest aangeeft welke ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden het bedrijf heeft; dat het bijgevolg niet noodzakelijkerwijze gaat om de ontwikkelingsmogelijkheden van de bestaande bedrijfsactiviteiten maar dat een uitbreiding kan slaan op een wijziging in de bedrijfsactiviteiten;

Overwegende dat het ingediende bezwaarschrift tevens stelt dat het bedrijf ALVA NV geen hoofdzakelijk vergund of een vergund geacht bedrijf is; dat terzake reeds tijdens de procedure van goedkeuring van het planologisch attest vastgesteld is dat ALVA NV een bestaand, hoofdzakelijk vergund en niet-verkrot bedrijf betreft; dat nazicht van de vergunningstoestand op basis van de vergunde plannen aantoonde dat het bedrijf ALVA NV hoofdzakelijk vergund is; dat niet alleen de gebouwen vergund zijn, doch ook de laad- en loskade alsmede de stelplaats; dat enkel de vergunningen van 23 oktober 2003 voor het bouwen van een luifel door de Raad van State vernietigd werd, wat geenszins de essentie van de vergunningen de bestemming van de loskade aantast; dat in het bijzonder verwezen wordt naar de vergunningen van 19 februari 1987 (inclusief een loskade van 3 m breed en een 22 m brede stelplaats) en van 16 oktober 1997 (uitbreiding in kiezel) met bijhorende plannen;

dat de vermelding 'bestaand' op vergund plan van 19 februari 1987 bij de maatlijn van de bestaande bebouwing staat en als zodanig verwijst naar de bebouwing zelf en niet naar het al of niet bestaan van de loskade/verhardingen; dat de loskade inclusief stelplaats met een gezamenlijke breedte van 25 m hier mee aangevraagd en vergund werd; dat de latere verharding ervan geen afbreuk doet aan het hoofdzakelijk vergund zijn, vermits de basisbestemming behouden blijft; dat tenslotte voor de noordelijke buffering een vergunning afgeleverd werd op 02 april 2009; dat er een vordering tot schorsing en vernietiging ingediend werd bij de Raad van State; dat de vordering tot schorsing verworpen werd bij arrest van de Raad van State van 13 oktober 2009; dat de vernietigingsprocedure momenteel nog lopende is; dat de deputatie terzake het standpunt van het college van burgemeester en schepenen bijtreedt en het bedrijf als hoofdzakelijk vergund beschouwd;

Overwegende dat het ingediende bezwaarschrift tevens stelt dat de verkeersproblematiek onvoldoende is onderzocht en dat de bewoners van de Oude Truierbaan de gevolgen moeten dragen van een hogere verkeerslast vanwege de bedijfsuitbreiding;

Overwegende dat in het planologisch attest de voorwaarde opgelegd dat bij de stedenbouwkundige aanvraag op korte termijn een mobiliteitseffecten rapport (MOBER) gevoegd moet worden; dat bij de aanvraag een MOBER is toegevoegd dat opgemaakt werd door Libost-Groep, een erkend studiebureau; dat dit studiebureau als specialist ter zake rekening gehouden heeft met alle feitelijke gegevens en plaatselijke omstandigheden; dat het MOBER gunstig geadviseerd is door de gemeentelijke dienst Mobiliteit (advies van 12 augustus 2010); dat uit deze studie en uit het advies van de gemeentelijke dienst

Mobiliteit blijkt dat een extra verkeersintensiteit ten gevolge van bijkomende uitbreidingen in de toekomst ter plaatse opgevangen kan worden; dat naar aanleiding van de hoorzitting door de deputatie een bijkomend advies werd gevraagd aan de administratie Mobiliteit en Openbare Werken, Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid; dat bij brief van 22 februari 2011 door deze administratie een gunstig advies werd verleend voor de MOBER-studie met volgende conclusie :

'...Als eindconclusie blijkt er toch een stijging van 50 % van het verkeer te zijn. Dat zal voelbaar zijn in de straat maar op de kruispunten worden geen bijkomende knelpunten verwacht.

Ons oordeel is echter dat gelet op de saturatie van de streng N80 tussen rotonde en R71 en bijkomend de inpassing van de carpool parking, op termijn de ontsluiting van de Biezenstraat naar de N80 nog meer problematisch zal worden. Het effect van de uitbreiding van de ALVA op deze problemen is echter beperkt te noemen.

In de straat zijn nog milderende maatregelen mogelijk. We sluiten ons aan bij de aanbeveling van de stad om een voetpad tussen de bushalte in de Biezenstraat en ALVA aan te leggen.

Het advies van de afdeling Mobiliteit en Verkeersveiligheid betreffende het mobiliteitseffecten rapport is dan ook gunstig...';

dat de deputatie zich aansluit bij deze conclusie;

Overwegende dat het ingediende bezwaarschrift tevens stelt dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt niet bevoegd is om het kwestieus planologisch attest goed te keuren; dat terzake moet worden gesteld dat het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, agentschap Ruimtelijke Ordening, op 22 april 2009 het door ALVA Verse Vruchten ingediende planologisch attest ontvankelijk en volledig verklaarde en dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de stad Hasselt als bevoegde overheid aangeduid heeft;

Overwegende dat het ingediende bezwaarschrift tevens stelt dat de aanvraag voor de stedenbouwkundige vergunning niet beantwoordt aan de uitbreidingsplannen op korte termijn overeenkomstig de inhoud van het planologisch attest; dat terzake moet worden gesteld dat de aangevraagde werken betrekking hebben op de regelingen en voorwaarden voor de invulling van korte termijn behoeften zoals aangegeven in het planologisch attest; dat in het planologisch attest als voorwaarde werd opgelegd dat de aanleg van de groenbuffer rondom de bedrijfssite deel diende uit te maken van de stedenbouwkundige aanvraag op korte termijn; dat er geen verplichting bestaat om alle werken binnen de korte termijnvisie zoals bepaald in het planologisch attest in één keer aan te vragen; dat in de voorwaarden van het planologisch attest werd opgelegd dat de buffer minstens 15 meter breed moest zijn met uitzondering van de achterzijde naar het open landschap waar een gereduceerde buffer voorzien mag worden mits een optimale ruimtelijke integratie; dat de voorgelegde plannen hieraan voldoen; dat de groenbuffer werd uitgewerkt in samenspraak met de stad Hasselt; dat de buffering werd vergroot naar een hoek van 90° om nog meer tegemoet te komen aan de bezwaren, dat gezien de be(z)waarschrijver deze aanpassing nu als storend ervaart (het zicht naar het open landschap wordt verhindend) als voorwaarde zal opgelegd worden dat de

buffering dient uitgevoerd zoals voorzien bij het planologisch attest; dat onderhavige aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning derhalve op korte termijn de realisatie van de bijzonderste milderende maatregel ten opzichte van de omgeving van het bedrijf inhoudt, meer specifiek de uitvoering van de brede groenbuffer, dat deze buffer tevens zal worden opgenomen in het ruimtelijk uitvoeringsplan dat het gewestplan moet wijzigen;

Overwegende tenslotte dat inzake het bezwaar betreffende de onzorgvuldige dossiersamenstelling respectievelijk besluitvorming inzake de MER-plicht te stellen is dat het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij van 20 augustus 2010 een standaard formulering omvat inzake bronbemalingen; dat er aangegeven wordt welke reglementering met betrekking tot bronbemalingen er in de milieuwetgeving bestaat; dat vooreerst te stellen is dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning vereist is of die onderworpen is aan de meldingsplicht, geschorst wordt zolang de milieuvergunning niet definitief verleend is of de melding niet is gebeurd;

dat door de administratie Vlaamse Milieumaatschappij in hun mail van 31 januari 2011 terzake gesteld wordt : '...Ik heb even ons advies terug bekeken. Op basis van de gegevens lijkt het mij dat de bouw van de nieuwe snijderij, zonder grote onderkeldering geen aanleiding zal geven tot bemalingen die MER-plichtig zullen zijn. Ik heb hieronder ter info dan aangegeven vanaf welke debieten een MER wel noodzakelijk is. Om exact de debieten te kennen is een meer gedetailleerde studie van ondergrond en grondwaterstanden noodzakelijk. Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan de milieueffectrapportage (10 december 2004)

- Bijlage II, 10 Infrastructuurprojecten
 - o) Werken voor het onttrekken of kunstmatig aanvullen van grondwater :
 - grondwaterwinningen of kunstmatige aanvullingen van grondwater als de capaciteit 2.500 m³ per dag of meer bedraagt;
 - onttrekken van grondwater als de capaciteit 1.000 m³ per dag of meer bedraagt en de activiteit gelegen is in of een aanzienlijke invloed kan hebben op een gebied zoals aangeduid in uitvoering van het decreet houdende maatregelen ter bescherming van de kustduinen van 14 juli 1993 of als de activiteit een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een 'speciale beschermingszone' kan veroorzaken.
 - Opmerking : 'speciale beschermingszone' heeft betrekking op Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden zoals werd gedefinieerd in het natuurdecreet van 21 oktober 1997 (art. 2.43°: gebied aangewezen door de Vlaamse regering in toepassing van de Vogelrichtlijn of van de Habitatrichtlijn)';

dat in casu de voorliggende aanvraag niet gesitueerd is in een Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebied en dus niet in een speciale beschermingszone; dat voorliggende aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning derhalve niet MER-plichtig is;

Overwegende dat wat betreft het aspect ruimte voor water de noodzakelijke

maatregelen (inclusief de vertraagde afwatering via de Waanbeek naar de Windhalmbeek) in de aanvraag opgenomen zijn;

Overwegende dat er de nodige aandacht geschonken is aan de esthetische uitwerking van de gebouwen en de omgevingsaanleg; dat de nodige groenbuffer naar de bebouwde omgeving en het landschap wordt voorzien en dat door de compacte bouw (aangrenzend aan bestaande bedrijf en over meerdere lagen) zuinig ruimtegebruik nagestreefd wordt;

Overwegende dat de bezwaren zoals geuit tijdens het openbaar onderzoek en welke verder uiteengezet zijn in onderhavig besluit uitgebreid weerlegd zijn in het vergunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt; dat de deputatie deze motivatie van het college van burgemeester en schepenen bijtreedt';

Overwegende dat deze argumenten door de deputatie nogmaals werden herhaald in het besluit van de deputatie van 26 mei 2011, n.a.v. het beroep ingesteld tegen het besluit van het schepencollege van 3 februari 2011, aangevuld met volgende overwegingen:

'Overwegende dat wat betreft het aspect ruimte voor water in het bezwaar gesteld wordt dat het planologisch attest waarop huidige aanvraag steunt, goedgekeurd is zonder een deugdelijke watertoets; dat in casu het planologisch attest de nodige maatregelen inzake ruimte voor water voorziet, onder andere een bufferbekken langs de groenbuffer, uit te voeren als een uit te breiden buffergracht; dat terzake moet gesteld worden dat de precieze maatregelen inzake ruimte voor water slechts kunnen voorzien worden indien de uit te voeren werken nauwkeurig zijn omschreven, meer specifiek bij de aanvraag voor de stedenbouwkundige vergunning; dat bij onderhavige aanvraag voor de stedenbouwkundige vergunning advies werd gevraagd inzake ruimte voor water aan de Vlaamse Milieumaatschappij, aan de sectie Waterlopen van het Provinciebestuur en aan de Watering de Herk; dat het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij van 1 december 2010 gunstig is; dat het advies van de provinciale dienst Water en Domeinen, van 10 december 2010 voorwaardelijk gunstig is en dat het advies van Watering De Herk van 1 december 2010 vermeldt dat het advies moet aangevraagd worden bij de provincie Limburg, sectie Water en Domeinen; dat de voorwaarden van het wateradvies van de provinciale sectie Water en Domeinen door het college van burgemeester en schepenen werden opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning; dat het voorstel voor de waterhuishouding horende tot de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning overeen komt met wat er ingediend is voor de waterhuishouding bij het planologisch attest; dat de enige wijziging erin bestaat dat het ontwerp tegemoet komt aan de voorwaarden opgelegd door de provinciale sectie Waterlopen en Domeinen';

Overwegende dat de deputatie deze argumenten, opgenomen in de besluiten d.d. 16 maart 2011 en 26 mei 2011 nogmaals bevestigt in onderhavig dossier; dat de overwegingen, opgenomen in het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 30 juni 2011, worden bijgetreden;

Overwegende dat, ingevolge de opname van rubriek 15.1.2 in de milieuvergunningsaanvraag, het aanleggen van een geluidsdempend bufferscherm voorgeschreven wordt door artikel 5.15.0.6.§2 3° van Vlarem II; dat deze bepaling stelt dat bij werking van koelinstallaties op geparkeerde

voertuigen er tussen de parkeerplaats en de naburige woningen gelegen binnen een straal van 100 m een geluidsdempend bufferscherm moet voorzien worden; dat er voor het aanleggen van het bufferscherm een stedenbouwkundige vergunning moet worden verkregen; dat de exploitant gehouden is ten allen tijde de toepasselijke sectorale voorwaarden van Vlarem II na te leven; dat de exploitant de intentie heeft om een geluidsbuffer te creëren, getuige zijn eerste aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning in 2009; dat de problematiek inzake de inplanting van de geluidsbuffer (agrarisch gebied/KMO-gebied) en de andere stedenbouwkundige aspecten moeten uitgeklaard worden in de procedures die lopen in het kader van de verleende stedenbouwkundige vergunningen; dat tot op heden de milieuvergunning en stedenbouwkundige vergunning twee aparte vergunningsprocedures zijn die slechts in de eindfase aan mekaar worden gekoppeld en dat de exploitant over alle nodige milieu- en stedenbouwkundige vergunningen moet beschikken om rechtsgeldig te kunnen exploiteren;

Overwegende dat intussen bij arrest van de Raad van State d.d. 19 oktober 2011 het besluit van het schepencollege van 2 april 2009 m.b.t. de noordelijke buffering (gelegen op kadastraal perceel sectie F, nr. 580/X/6) werd vernietigd omdat de Raad van State van oordeel is dat de vergunde uitbreiding artikel 145bis, eerste lid, 4° DRO en artikel 7.2.0 van het Inrichtingsbesluit miskent; dat dit besluit van het schepencollege van 2 april 2009 echter dateert van vóór de goedkeuring van het planologisch attest op 19 november 2009; dat de geluidsbuffer opnieuw werd opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning verleend door de deputatie op 16 maart 2011, hetgeen blijkt uit de tekstuele omschrijving in het besluit zelf:

'Overwegende dat voorliggende aanvraag een uitbreiding betreft van het bedrijf nv Alva Verse Vruchten en volgende werken omvat :

- aanleggen van de groenbuffer en waterhuishoudingsstelsel

dat de buffer een breedte heeft van 15 meter langs de linker zijde van het terrein, 10 meter aan de achterzijde en 17 meter langs de rechter zijde van het terrein; dat binnen de groene bufferzone, aan de binnenzijde van de bedrijfssite, een watergracht voorzien wordt van 1 meter breed over een diepte van 1,4 meter als buffergracht voor het hemelwater;

dat de gracht verlengd kan worden ifv. nieuwe aanvragen voor bijkomende verhardingen & daken;

dat de wateradviezen van de bevoegde instanties voorwaardelijk gunstig zijn;

dat de groenbuffer op een verantwoorde wijze geïntegreerd is in het landschap;

dat langs de zuid- en westzijde een structureel groenscherm met streekeigen soorten voorzien wordt;

dat langs de noordzijde een aanleg van talud met streekeigen soorten voorzien is;

dat de gemeentelijke groendienst op 10 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies verleend heeft';

maar ook uit de plannen, gevoegd bij de vergunning;

dat daaruit volgt dat de geluidsbuffer stedenbouwkundig vergund is;

dat de deputatie van oordeel is dat het bedrijf als hoofdzakelijk vergund moet worden beschouwd zoals hierboven uiteengezet;

Overwegende dat door het afleveren van de milieuvergunning binnen de

milieuvoorwaarden die volgens Vlarem I en II van toepassing zijn - volgens de beoordelingsschema's vermeld in artikel 3§1 van het uitvoeringsbesluit van 20 juli 2006 betreffende de watertoets - blijkt dat wat betreft de kwalitatieve aspecten van het watersysteem geen betekenisvol schadelijk effect op het milieu te verwachten is dat een verandering van de toestand van watersystemen (of bestanddelen ervan) tot gevolg heeft en overwegende dat dus kan voldaan worden aan de kwalitatieve doelstellingen en aan de beginselen van het decreet integraal waterbeleid, tenminste voor zover bij de eventuele aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de kwantitatieve effecten in verband met het watersysteem onderzocht worden;

Overwegende dat, rekening houdend met het voorgaande, er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse geen overdreven hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar;

Overwegende dat het daarom past het ingediende beroep niet in te willigen en de omstreden beslissing d.d. 30 juni 2011 van het college van burgemeester en schepenen van Hasselt TE BEVESTIGEN;

Gelet op de door de adviserende diensten voorgestelde en in het besluit van het schepencollege opgelegde exploitatievoorwaarden die, mits ze worden nageleefd, van aard zijn om het gevaar, de ongezondheid en/of de hinder binnen de voor de buurt aanvaardbare perken te houden;

(...)"

3.10. Met een op 25 juli 2011 ondertekende mededeling van een kleine verandering of melding van klasse 3-onderdelen van een vergunde inrichting van klasse 1 of 2, maakt de eerste tussenkomende partij melding van de verplaatsing van de installaties van de groentesnijderij naar een nieuw te bouwen hal, de verplaatsing van de stalling van bedrijfsvoertuigen naar een nieuw te bouwen shippinghal, een kleine uitbreiding van koelinstallaties voor de twee nieuwe gebouwen en de uitbreiding met opslag van hout en kunststof.

3.11. Op 11 augustus 2011 verleent de brandweer van Hasselt advies en adviseert de gemeentelijke milieudienst gunstig.

3.12. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt neemt op 25 augustus 2011 akte van de door de eerste tussenkomende partij op 25 juli 2011 gedane mededeling.

3.13. Er wordt op 30 september 2011, onder meer door verzoeker, beroep ingediend bij de deputatie van de provincie Limburg tegen die akteneming.

3.14. Het departement RWO - Ruimtelijke Ordening Limburg meent dat de exploitatie van het bedrijf ter plaatse stedenbouwkundig aanvaardbaar is "voor zover de constructies en de bestemming in overeenstemming blijven met de korte termijnvisie van het planologisch attest", de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig en de Provinciale Milieuvergunningscommissie stelt voor de beslissing tot akteneming te bevestigen.

3.15. Op 12 januari 2012 neemt de deputatie van de provincie Limburg het tweede bestreden besluit waarbij zij de akteneming door het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt bevestigt.

Dit besluit stelt dat, wat betreft de afwijkingsaanvraag, de bevoegdheid en de planologische onverenigbaarheid, "de exploitant met het ingediende mededelingsdossier geen afwijking heeft gevraagd en de beroepsargumenten (...) niet terzake zijn", waarna in essentie de overwegingen dienaangaande uit het eerste bestreden besluit worden herhaald. Vervolgens verwijst het besluit, zoals het eerste bestreden besluit, naar de motivering van de beslissingen van 16 maart 2011 en 26 mei 2011 aangaande de onwettigheid van het planologisch attest, de mobiliteitslus en het aspect ruimte voor water. Daaraan wordt ten slotte nog toegevoegd :

"(...)

Overwegende dat de exploitant met huidig dossier kleine veranderingen meldt aan zijn milieuvergunning, waaronder de verplaatsing van een deel van de machines van de groentensnijderij naar een nieuw te bouwen hal, de verplaatsing van de stalling van de bedrijfsvoertuigen, de uitbreiding van de koelinstallaties, de opslag hout en de opslag kunststoffen; dat de verplaatsing van de vrachtwagens een verbetering betekent voor de omwonenden omdat ze hierdoor verder van de woningen komen te liggen zodat de hinder voor de omgeving afneemt; dat de exploitant terecht gebruik heeft gemaakt van de procedure van mededeling kleine verandering, zoals voorzien in artikel 27 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985; dat immers de gemelde verandering van de vergunde inrichting niet de indeling van die inrichting in een hogere klasse tot gevolg heeft, noch een toevoeging betreft; dat de verandering

niet van die aard is dat zij een bijkomend risico voor de mens of een aantasting van het leefmilieu inhoudt of de bestaande hinder vergroot; dat de overheid de verandering bij wege van aktenaam kan vergunnen;

Overwegende dat het unaniem ongunstig advies voor het beroep van de Provinciale Milieuvergunningscommissie wordt bijgetreden;

Overwegende dat door het afleveren van de milieuvergunning binnen de milieuvoorwaarden die volgens Vlarem I en II van toepassing zijn - volgens de beoordelingsschema's vermeld in artikel 3§1 van het uitvoeringsbesluit van 20 juli 2006 betreffende de watertoets - blijkt dat wat betreft de kwalitatieve aspecten van het watersysteem geen betekenisvol schadelijk effect op het milieu te verwachten is dat een verandering van de toestand van watersystemen (of bestanddelen ervan) tot gevolg heeft en overwegende dat dus kan voldaan worden aan de kwalitatieve doelstellingen en aan de beginselen van het decreet integraal waterbeleid, tenminste voor zover bij de eventuele aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de kwantitatieve effecten in verband met het watersysteem onderzocht worden;

Gelet op de in het besluit van het schepencollege opgelegde exploitatievoorwaarden die, mits ze worden nageleefd, van aard zijn om het gevaar, de ongezondheid en/of de hinder binnen de voor de buurt aanvaardbare perken te houden;

(...)"

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De tweede tussenkomende partij laat met een ter post aangetekend schrijven van 22 juni 2012 weten dat zij haar verzoekschrift tot tussenkomst en haar memorie intrekt.

5. Verzoeker betoogt dat de intrekking van het verzoek tot tussenkomst dient te worden aanvaard en dat alle door de tweede tussenkomende partij ingediende procedureakten en stukken uit de debatten moeten worden geweerd.

Beoordeling

6. Niets verzet zich tegen de intrekking van de tussenkomst door de tweede tussenkomende partij. Met de procedureakten en stukken die uitgaan van de tweede tussenkomende partij wordt geen rekening gehouden bij de beoordeling van voorliggend geschil.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

7. De eerste tussenkommende partij (hierna : tussenkommende partij) werpt in haar verzoekschrift tot tussenkomst en in haar memorie op dat het annulatieberoep niet ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen het tweede bestreden besluit, omdat dit besluit verzoeker "niet tot hinder strekt en (zijn) situatie zelfs verbeter(t)", zodat hij geen belang heeft bij de nietigverklaring van dat besluit. Zij wijst daarbij op de overweging in voornoemd besluit dat de gevraagde verplaatsing van de stalling van de vrachtwagens "een verbetering is omdat de vrachtwagens nu verder van de woningen komen te liggen zodat de hinder voor de omgeving ook afneemt".

8. In zijn verzoekschrift, en bij herhaling in zijn memorie van wederantwoord, argumenteert verzoeker dat beide bestreden besluiten steunen op dezelfde motieven, zodat er voldoende samenhang is tussen de besluiten om de nietigverklaring te vragen in één enkel verzoekschrift. Ook de goede rechtsbedeling is, volgens verzoeker, gediend met het samen behandelen van de zaken, aangezien in geval van vernietiging van het eerste bestreden besluit, het tweede bestreden besluit haar rechtsgrond verliest. Hij voegt in zijn memorie van wederantwoord toe dat hij wel degelijk over het rechtens vereiste belang beschikt bij het annulatieberoep tegen het tweede bestreden besluit, omdat dit besluit "voortvloeit uit een door (hem) ingesteld en ontvankelijk bevonden administratief beroep", omdat hij de wettigheid van de motieven van dat besluit betwist en omdat het besluit een als hinderlijk ingedeelde uitbating toelaat, zelfs indien het de hinderlijkheid van de inrichting beperkt.

Beoordeling

9. In het belang van een goede rechtsbedeling dient diegene die een beroep doet op de rechter, voor elke vordering een afzonderlijk geding in te spannen om alzo de rechtstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken.

Meerdere vorderingen kunnen slechts ontvankelijk in één enkel verzoekschrift worden ingesteld indien bij uitzondering de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer bepaald indien de vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere vordering.

Indien meerdere vorderingen die niet samenhangen in één enkel verzoekschrift worden ingesteld, is in beginsel enkel het beroep ingesteld tegen het eerst vermelde bestreden besluit ontvankelijk.

10. Te dezen wordt in eenzelfde verzoekschrift de nietigverklaring gevorderd van, enerzijds, de basismilieuvergunning van 10 november 2011 en van, anderzijds, een wijziging van die basismilieuvergunning van 12 januari 2012.

De gebeurlijke vernietiging van het eerste bestreden besluit leidt noodzakelijkerwijze tot de vernietiging van het tweede bestreden besluit. In het tweede bestreden besluit wordt bovendien uitdrukkelijk verwezen naar het eerste bestreden besluit en de daarin gedane vaststellingen. Aldus zijn de twee bestreden besluiten onlosmakelijk met elkaar verbonden.

De vereisten van een goede rechtsbedeling verzetten er zich niet tegen dat deze besluiten in éénzelfde verzoekschrift worden bestreden, zodat verzoeker ook belang heeft bij het bestrijden van het tweede bestreden besluit.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

11. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 17, 21 en 26 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van de artikelen 45 en 54 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 en van artikel 3.3.0.1, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), van het materieel motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij roept eveneens de "onbevoegdheid van de steller van de akte" in.

Hij acht voornoemde bepalingen geschonden, doordat enkel de Vlaamse minister, met toepassing van de bepalingen van de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 van Vlarem II, bevoegd is om te beslissen over een aanvraag tot afwijking van de sectorale norm, doordat de verwerende partij in haar besluiten niet afdoende antwoordt op dit beroepsargument en op de overwegingen uit arrest van de Raad van State nr. 140.489 van 11 februari 2005 die verzoeker dienaangaande heeft aangebracht en evenmin blijkt dat zij deze elementen op zorgvuldige wijze bij haar besluitvorming heeft betrokken en doordat de verwerende partij een kleine verandering van een vergunning slechts kan goedkeuren als die verandering betrekking heeft op "een territoriale verschuiving van de inrichting waarvoor op

een wettige wijze een afwijkingsaanvraag is goedgekeurd, wat te dezen (...) niet het geval is".

Verzoeker betoogt in essentie dat de uitbating door de tussenkomende partij van een niet-overdekte ruimte voor het stallen van meer dan 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens, onderworpen is aan de sectorale norm vermeld in artikel 5.15.0.6, § 1, van Vlarem II, waarbij een verbod wordt vastgelegd om rustverstorende werkzaamheden uit te oefenen tijdens de nacht en in het weekend en dat luidens artikel 3.3.0.1, § 2, van Vlarem II slechts in minder strenge zin van dit verbod kan worden afgeweken door het vragen van een afwijking aan de bevoegde minster, met toepassing van de procedure voorzien in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 van Vlarem II.

Ter staving van zijn betoog verwijst verzoeker naar een aantal arresten van de Raad van State. Hij steunt zich in hoofdzaak op arrest nr. 140.489 van 11 februari 2005 en citeert het volgende : "(...) Overwegende dat de bestreden beslissing integraal het besluit bevestigt van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 29 januari 2004; dat in dat besluit onder de bijzondere milieuvoorwaarden m.b.t. de werktijden te lezen staat dat 'in tegenstelling tot de mogelijke beperking van de exploitatie-uren in de sectorale voorwaarden (...) de inrichting 24 uur op 24 (mag) worden geëxploiteerd'; dat niet is aangetoond dat daarvoor een afwijking werd gevraagd overeenkomstig de artikelen 1.2.2.1 en 1.2.2.2 van Vlarem II". Daarnaast haalt hij met betrekking tot artikel 3.3.0.1, § 2, van Vlarem II de volgende passage uit arrest nr. 119.409 van 15 mei 2003 aan : "Bovenstaande bepaling is geschonden doordat op het vlak van de na te leven lozingsnormen in het bestreden besluit bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd die minder streng zijn dan de normen vooropgesteld in het Vlarem II-besluit en die afwijking niet via een individueel vergunningsbesluit uitdrukkelijk is toegestaan krachtens de bepalingen van Vlarem II, noch daartoe de in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 van Vlarem II bedoelde procedure werd gevolgd", waarbij volgens verzoeker de zinsnede "via een

individueel vergunningsbesluit uitdrukkelijk is toegestaan krachtens de bepalingen van Vlarem II" zo moet worden begrepen dat "de versoepelde vergunningsvoorwaarde maar kan worden opgelegd nadat de betrokkene een uitdrukkelijk ministerieel vergunningsbesluit inzake de afwijkingsaanvraag heeft bekomen en voor zover dit ministerieel besluit volgens de specifieke afwijkingsprocedure is vastgesteld". Arrest nr. 59.824 van 30 mei 1996, waarnaar de bestreden besluiten verwijzen, is volgens verzoeker niet relevant, omdat in deze zaak een strengere geluidsnorm wordt opgelegd en het dus geen versoepeling van de sectorale norm betreft. Hij merkt nog op dat punt G9 van het formulier voor een vergunningsaanvraag, waar een wijziging of aanvulling van de voorwaarden kan worden aangevraagd, niet de rechtsgrond kan vormen voor het versoepelen van de sectorale norm door het lokale bestuur. Hij is voorts van oordeel dat de beweerde administratieve praktijk waarbij lokale overheden "doorgaans" zelf over de versoepeling van sectorale voorwaarden beslissen niet kan verhelpen aan de onwettigheid ervan en dat deze administratieve praktijk bovendien strijdig is met het gelijkheidsbeginsel, aangezien "de wijze waarop de derde belanghebbende zijn rechten (...) kan laten gelden, (...) afhankelijk wordt gesteld van de vrije keuze van de aanvrager" om al dan niet de procedure voorzien in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 van Vlarem II te volgen.

Wat het tweede bestreden besluit betreft, stelt verzoeker zich niet te kunnen aansluiten bij de overweging dat het betrokken beroepsargument niet ter zake dienend is, daar de meegedeelde verandering betrekking heeft op de inrichting waarvoor de afwijking is goedgekeurd en de onwettigheid van de afwijkingsaanvraag ook de wettigheid van de verandering aantast.

12. De verwerende partij antwoordt dat verzoeker het argument dat de vergunningverlenende overheid niet bevoegd is om de betrokken afwijking te verlenen reeds aanbracht in zijn beroepschriften, dat dit argument reeds uitvoerig werd weerlegd in de bestreden besluiten, waarbij ook wordt verwezen naar rechtspraak van de Raad van State, met name arrest nr. 59.824 van 30 mei 1996, en dat de bestreden besluiten dienaangaande correct en afdoende gemotiveerd zijn.

Zij is van oordeel dat de Raad van State in zijn arrest nr. 140.489 van 11 februari 2005, zijnde een schorsingsarrest, en het vernietigingsarrest nr. 158.996 van 18 mei 2006 in diezelfde zaak niet vaststelt dat de vergunningverlenende overheid onbevoegd is om in toepassing van artikel 3.3.0.1, § 2, van Vlarem II bijzondere vergunningsvoorwaarden op te leggen die in minder strenge zin van Vlarem II afwijken, wanneer dit uitdrukkelijk in Vlarem II is aangegeven met de woorden "tenzij anders bepaald in de milieuvergunning". Zij benadrukt dat zij wel degelijk bevoegd is om in een individueel vergunningsbesluit afwijkende voorwaarden op te nemen en dat deze mogelijkheid bestaat naast de procedure bij de minister zoals bedoeld in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 van Vlarem II. Zij verwijst daartoe naar dezelfde passage als verzoeker uit arrest nr. 119.409 van 15 mei 2003 en naar rechtsleer.

13. De tussenkomenende partij doet vooreerst gelden dat het middel niet ontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen het tweede bestreden besluit, aangezien de toegestane afwijking op de sectorale norm vervat in artikel 5.15.0.6 van Vlarem II geen verband houdt met de melding tot verandering. Zij acht het middel evenmin ontvankelijk waar het een schending aanvoert van de artikelen 17, 21 en 26 van het milieuvergunningsdecreet en van de artikelen 45 en 54 van Vlarem I, aangezien verzoeker dienaangaande geen middel ontwikkelt.

Zij merkt op alleen de wettigheidskritiek ten aanzien van het eerste bestreden besluit ten gronde te bespreken en stelt dat te dezen slechts toepassing wordt gemaakt van artikel 5.15.0.6, § 1, van Vlarem II, dat uit deze bepaling blijkt dat de milieuvergunning zelf kan voorzien in een mogelijkheid tot de uitvoering van rustverstorende activiteiten tussen 19 uur en 7 uur en op zon- en feestdagen, dat ook uit het aangehaalde arrest nr. 59.824 van 30 mei 1996 blijkt dat een milieuvergunning kan afwijken van het verbod voorzien in voornoemd artikel louter en alleen op grond van die bepaling en dat, mocht de verwerende partij dienaangaande niet bevoegd zijn, de Raad van State in zijn arresten nr. 125.755 van 27 maart 2003 en nr. 185.807 van 28 augustus 2008 ambtshalve de onbevoegdheid zou hebben opgeworpen.

Artikel 3.3.0.1 van Vlarem II is volgens de tussenkomende partij niet van toepassing in huidige zaak, aangezien geen bijkomende milieuvoorwaarde wordt gecreëerd, noch een bestaande voorwaarde wordt aangevuld; het betreft een loutere aanpassing van een bestaande milieuvergunningsvoorwaarde. In ondergeschikte orde, zet zij uiteen dat uit arrest nr. 119.409 van 15 mei 2003 blijkt dat in twee gevallen in minder strenge zin van de normen van Vlarem II kan worden afgeweken : indien een individueel vergunningsbesluit dit uitdrukkelijk toelaat krachtens de bepalingen van Vlarem II en indien de procedure voorzien in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 van datzelfde besluit wordt gevolgd. Zij is van oordeel dat verzoeker onterecht een andere, onlogische interpretatie van voornoemd arrest geeft en dat het door verzoeker aangehaalde arrest nr. 140.489 van 11 februari 2005 geen uitspraak doet over de vraag of een wijziging van de voorwaarde in artikel 5.15.0.6, § 1, van Vlarem II al dan niet moet worden behandeld op grond van de artikelen 1.2.2.1 en 1.2.2.2 van Vlarem II.

Inzake de ingeroepen schending van de formele motiveringsplicht, wijst de tussenkomende partij er op dat uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker weet waarom de verwerende partij zich bevoegd acht en waarom het eerste bestreden besluit werd genomen. Zij stelt dat de formele motiveringsplicht niet inhoudt dat op elk beroepsargument moet worden geantwoord, maar dat het volstaat dat de determinerende motieven voor het nemen van het besluit worden uiteengezet en dat in die zin het aanhalen door de verwerende partij van rechtspraak die ingaat tegen het arrest nr. 140.489 van 11 februari 2005 volstaat.

Zij benadrukt, ten slotte, dat het onderdeel van het eerste bestreden besluit aangaande de toepassing van artikel 5.15.0.6 van Vlarem II volledig kan worden gescheiden van de hernieuwing van de exploitatievergunning, zij wijst er op dat zij tot op heden geen rustverstorende werkzaamheden in de zin van voornoemd artikel heeft verricht en zij vraagt, in geval het middel gegrond zou

worden bevonden, de nietigverklaring te beperken tot de toepassing van bedoeld artikel van Vlarem II.

14. Wat betreft de door de tussenkomende partij opgeworpen onontvankelijkheid van het middel refereert verzoeker aan zijn uiteenzetting over de ontvankelijkheid van het annulatieberoep en hij voegt daaraan toe dat de gemelde verandering betrekking heeft op een inrichting waarvoor de betwiste afwijking van de sectorale norm van toepassing is. Hij acht de vaststelling dat de tussenkomende partij in het verleden geen rustversturende activiteiten heeft verricht niet relevant, daar niet de uitvoering van de vergunning, maar wel de wettigheid ervan wordt betwist. Voor het overige handhaaft verzoeker zijn argumenten uit het verzoekschrift.

15. In zijn laatste memorie betwist verzoeker een aantal elementen uit het auditorsverslag. Hij is van oordeel dat dit verslag artikel 3.3.0.1, § 2, van Vlarem II ten onrechte buiten beschouwing laat, dat het niet verduidelijkt wat de bestaansreden van de artikelen 1.2.2.1 en 1.2.2.2 van Vlarem II is, indien afwijkingen "rechtstreeks" in de procedure van de milieuvergunningsaanvraag kunnen worden aangevraagd en dat het geen verantwoording geeft voor het onderscheid in behandeling tussen afwijkingsaanvragen die via de procedure voorzien in voornoemde artikelen verlopen en deze die in de procedure van de milieuvergunningsaanvraag worden behandeld. Voorts brengt verzoeker een argument van terminologische aard ten berde en stelt hij dat noch de reguliere werktijden, noch artikel 4.5.6.1 van Vlarem II een verstrenging van de betrokken sectorale norm uitsluiten. Hij herhaalt ten slotte zijn argument aangaande het gelijkheidsbeginsel zoals reeds uiteengezet in zijn verzoekschrift.

Beoordeling

16. De motiveringswet bepaalt dat de motivering van een bestuursbeslissing de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en deze motivering moet afdoende zijn. Het

afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de motiveringswet, heeft in de eerste plaats tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motiveringsplicht reikt echter niet zo ver dat de administratieve overheid gehouden is te antwoorden op elk van de aangevoerde argumenten. Het volstaat dat uit de motivering impliciet of expliciet blijkt dat deze argumenten in de besluitvorming werden betrokken en dat hieruit minstens impliciet kan worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet worden aangenomen.

17. Wat betreft de door verzoeker beweerde onbevoegdheid van de verwerende partij wordt in het eerste bestreden besluit het volgende overwogen :

"(...)

- Wat betreft de afwijkingsaanvraag, de bevoegdheid en de planologische onverenigbaarheid:

dat artikel 5.15.0.6 §1 van Vlarem II het volgende stelt: 'Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5 zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen tenzij anders bepaald in de milieuvergunning'; dat deze bepaling kadert binnen hoofdstuk 5.15 van Vlarem II 'Garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen';

dat uit deze bepaling reeds blijkt dat de milieuvergunning zelf kan voorzien in een mogelijkheid tot uitbating van 'rustversturende werkzaamheden' tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen; dat de sectorale voorwaarden van Vlarem II aan de bevoegde overheid soms uitdrukkelijk de mogelijkheid geven om er desgewenst van af te wijken (arrest R.v.St. nr. 59824 van 30 mei 1996); dat er een onderscheid moet gemaakt worden tussen deze afwijkingsmogelijkheid voor de bevoegde overheid in het individueel vergunningsbesluit en de mogelijkheid om een afwijking te verkrijgen van de Minister zelf, overeenkomstig art. 1.2.2.1 §1 van Vlarem II; dat van de proceduremogelijkheid om afwijking te verkrijgen bij de Minister doorgaans enkel gebruik wordt gemaakt wanneer de sectorale voorwaarden zelf geen

mogelijkheid geven aan de bevoegde overheid in eerste aanleg (college van burgemeester en schepenen of deputatie) om er van af te wijken; dat deze mogelijkheid in de sectorale voorwaarden meestal wordt aangegeven door de passage 'tenzij anders bepaald in de milieuvergunning';

Overwegende dat art. 3.3.0.1.§2 van Vlarem II het volgende bepaalt: 'De bijzondere vergunningsvoorwaarden vullen de in dit besluit vastgestelde voorwaarden aan, of stellen bijkomende eisen. Ze kunnen slechts in minder strenge zin van dit besluit afwijken wanneer dit uitdrukkelijk in dit reglement is bepaald en in geval van de in de afdelingen 1.2.2 en 1.2.3 bedoelde toelating.'

dat de tussenliggende woorden 'wanneer dit uitdrukkelijk in dit reglement is bepaald' belangrijk zijn omdat hiermee juist de mogelijkheid wordt voorzien tot afwijking door de bevoegde overheid; dat het tussenvoegsel 'en' niet cumulatief wordt bedoeld en enkel aangeeft dat er twee mogelijkheden tot afwijking zijn; dat Alva Verse Vruchten nv niet moet beschikken over een individuele toelating door de Minister indien de bevoegde overheid in eerste aanleg de afwijking op art. 5.15.0.6.§1 van Vlarem II kan toestaan;

dat er in het nieuwe aanvraagformulier ingevoegd bij art. 10 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009 (B.S. 15 juli 2009) expliciet, onder punt G9, de volgende vraag wordt gesteld: 'Wilt u dat er in de uitspraak over deze aanvraag een wijziging of aanvulling van de voorwaarden gebeurt voor de bepalingen uit titel II van het Vlarem waarbij vermeld staat 'tenzij anders bepaald in de milieuvergunning'; dat de afwijkingsmogelijkheid voor de bevoegde overheid uitdrukkelijk werd voorzien in het vernieuwde aanvraagformulier; dat uit voorgaande overwegingen blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van Hasselt in eerste aanleg en de deputatie in beroep wel degelijk bevoegd zijn om een afwijking toe te staan; dat het argument van de beroeper inzake het bevoegdheidsprobleem niet wordt bijgetreden;

dat de exploitant in zijn aanvraagformulier onder punt G9 'ja' heeft aangekruist en in bijlage G9 de motivering en beschrijving van de afwijking heeft weergegeven als volgt:

'Alva Verse Vruchten nv vraagt een afwijking van het artikel 5.16.0.6.§1 van Vlarem II inzake het verbod op rustversturende werkzaamheden tussen 19u en 7u op werkdagen, alsmede op zon- en feestdagen.

De exploitant wenst volgende activiteiten uit te oefenen tussen 19u en 7u, alsmede op zon- en feestdagen:

- het inrijden, uitrijden en stallen van motorvoertuigen op de inrichting
- het manoeuvreren op de inrichting van deze motorvoertuigen
- de activiteit van het in- en uitladen van deze motorvoertuigen
- werkende (elektrisch aangedreven) koelinstallaties op deze motorvoertuigen;

dat het aanvraagdossier een omstandige motivering bevat van de gevraagde afwijking; dat de hoofdtak van Alva Verse Vruchten nv de verkoop is van verse vruchten, al dan niet geconditioneerd tot convenience food; dat een continue koelketen enorm belangrijk is in het bedrijfsproces; dat de verse vruchten daarom just-in-time worden aangevoerd, in de loop van de voormiddag, na het vertrek van de distributiewagens; dat omdat er in de huidige gekoelde klaarzetloods voor de dagelijkse bestellingen onvoldoende plaats is

om al de uit te leveren rolcontainers samen klaar te zetten, de orders in 2 reeksen van 16 rondes dienen klaargezet te worden; dat, zodra de 1ste reeks wagens is geladen, deze verplaatst worden van de laadkade naar de overzijde van de stelplaats en hun koelinstallatie aan het elektriciteitsnet aangesloten wordt opdat de continue koelketen van 4°C niet zou worden onderbroken; dat omstreeks 22u alle bestellingen zijn klaargezet en/of geladen voor aflevering tijdens de volgende ochtenduren; dat er daarna in normale omstandigheden geen (laad)activiteit meer is in of rond het bedrijf; dat, afhankelijk van het seizoen, het weer, de verwachte file's enz., de distributiewagens druppelsgewijs van in de vroege ochtend naar hun bestemming vertrekken;

dat het college van burgemeester en schepenen in haar besluit d.d. 30 juni 2011 de gevraagde afwijking heeft verleend en dit voor het maximum aantal vrachtwagenbewegingen zoals reeds vergund werd in het besluit van het schepencollege d.d. 29 april 2010 en bevestigt in beroep door de deputatie bij besluit van 2 september 2010, met name:

- 1) Volgend maximum aantal vrachtwagenbewegingen tussen 19u en 7u nageleefd worden:

	Maandag t/m vrijdag		Zaterdag	
	Gemiddeld	Maximaal	Gemiddeld	Maximaal
19u - 7u	28	34	28	28
	Zon- en feestdagen			
	Gemiddeld	Maximaal		
19u - 22u	1	2		
22u - 7u	0	0		

- 2) De vrachtwagenvloot moet nauwgezet opgevolgd, onderhouden en eventueel vernieuwd worden;
- 3) De exploitant moet erover waken dat zowel de algmene als de interne verkeersvoorschriften (maximumsnelheid 30 km/uur, laag toerental, e.d.) alsook alle andere interne afspraken m.b.t. geluidsoverlast worden nageleefd.

dat in het besluit van het schepencollege d.d. 29 april 2010 (bevestigt in beroep door de deputatie op 2 september 2010) werd opgenomen als bijzondere voorwaarde dat dat bij de aanvraag tot de hernieuwing van de basisvergunning een MOBER moet gevoegd worden; dat, in overeenstemming met dit besluit van het schepencollege d.d. 2010-04-29 in onderhavig aanvraagdossier een kopie van de MOBER werd opgenomen; dat de door het schepencollege in het beroepenbesluit aangehaalde argumenten voor het toestaan van hogervermelde afwijking en de bijzondere voorwaarden, zoals voorgesteld in het beroepenbesluit, worden bijgetreden door ons college;

dat volgens de bepalingen van artikel 5.15.0.6 §1 van Vlarem II de geluidsnormen van hoofdstuk 4.5 steeds gerespecteerd moeten worden (cfr. 'onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5...'); dat 'rustversturende werkzaamheden' een ruimomvattend begrip is dat afhankelijk is van de plaatselijke omstandigheden en aan de hand van de voorgestelde maatregelen wordt geëvalueerd, zonder dat de geluidsnormen versoepeld worden;

dat wat betreft de argumenten 'afwijkingsaanvraag - planologische onverenigbaarheid' wordt verwezen naar hetgeen hierna wordt uiteengezet betreffende de stedenbouwkundige aspecten;

(...)"

In het tweede bestreden besluit stelt de verwerende partij vast dat bij de door haar ontvangen mededeling geen sprake is van een aanvraag tot afwijking, zodat het beroepsargument aangaande de onbevoegdheid niet ter zake dienend is. Vervolgens wordt in dit besluit de redenering uit het eerste bestreden besluit in essentie herhaald.

18. Derhalve gaat de verwerende partij in haar besluiten in op het door verzoeker aangevoerde argument van de onbevoegdheid. De bestreden besluiten zijn formeel met redenen omkleed. Uit het verzoekschrift blijkt overigens dat verzoeker op de hoogte is van de redenen waarom de verwerende partij zich bevoegd acht tot het toekennen van een afwijking op de sectorale norm van artikel 5.15.0.6, § 1, van Vlarem II, aangezien hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt.

19. Uit de vergunningsaanvraag blijkt dat de tussenkomende partij een afwijking wenste te verkrijgen van artikel 5.15.0.6, § 1, van Vlarem II. Deze bepaling luidt als volgt :

"Artikel 5.15.0.6.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§ 2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de buurt niet te hinderen door geluid en trillingen veroorzaakt door:

1° het verkeer van voertuigen van, naar en op de parkeerplaatsen;

2° de luchtconditioneringsapparaten, ventilatoren, enz. aangewend om de parkeerruimten, garages en herstellingswerkplaatsen te verluchten of te ventileren;

3° het warmdraaien van motoren of de werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen; hiertoe dient inzonderheid tussen een niet in een gesloten lokaal ingerichte parkeerplaats en elke naburige woning een ruimtelijke scheiding te bestaan van ten minste 50 m; bij werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen dient daarenboven tussen de parkeerplaats en de naburige woningen gelegen binnen een straal van 100 m een geluiddempend bufferscherm voorzien.

Andere maatregelen die gelijkwaardige waarborgen om de buurt te vrijwaren van geluid- en trillingshinder bieden, zijn eveneens toegelaten".

20. Artikel 5.15.0.6, § 1, van Vlarem II voorziet aldus uitdrukkelijk in de mogelijkheid van afwijking in de vergunning. Gezien de duidelijke bewoordingen van deze bepaling, moeten het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt en de deputatie van de provincie Limburg, in graad van beroep, bevoegd worden geacht om bij het verlenen van een milieuvergunning, zonder tussenkomst van de minister, af te wijken van de verbodsbepaling uit voornoemd artikel.

Gelet op de strekking van voornoemde bepaling, moet er bovendien vanuit worden gegaan dat afwijkingen op dit verbod steeds een versoepeling van deze criteria zullen inhouden, gelet op de reguliere werktijden in dit land, en gelet op de bepalingen van artikel 4.5.6.1 van Vlarem II, die een vestrenging van de normen mogelijk maken ten aanzien van bepaalde stiltebehoevende instellingen of zones.

21. Uit arrest van de Raad van State nr. 140.489 van 11 februari 2005 en de daaropvolgende arresten in de annulatieprocedure, zijnde arresten nrs. 150.908 en 158.996, respectievelijk van 3 november 2005 en 18 mei 2006, kan niet worden afgeleid dat alleen de minister bevoegd was om de afwijking waarvan in casu sprake toe te staan.

22. In de mate dat het middel gericht is tegen het tweede bestreden besluit, is het niet ontvankelijk aangezien dat besluit enkel betrekking heeft op een betwisting gerezen naar aanleiding van de akteneming van een mededeling van een kleine verandering.

Het eerste middel is in zoverre gericht tegen het eerste bestreden besluit niet gegrond en niet ontvankelijk in zoverre gericht tegen het tweede bestreden besluit.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

23. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 159 van de Grondwet, van de artikelen 7.4.4, § 1, en 4.4.26, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO), van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), van het gewestplan Hasselt-Genk en van het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

24. In een eerste onderdeel doet verzoeker gelden dat de bestreden besluiten niet afdoende antwoorden op het argument dat "de rechtsfiguur van een anticiperende vergunningverlening op grond van een planologisch attest niet toelaat om een afwijkingsaanvraag in afwijking van het gewestplanvoorschrift goed te keuren", dat dit argument "weerlegd wordt op grond van de verantwoording van de wettigheid van het planologisch attest" en dat "het bestuur dat vaststelt dat de afwijkingsaanvraag ruimtelijk in belangrijke mate betrekking heeft op een volgens het gewestplan agrarisch gebied, de aanvraag moet weigeren".

25. Hij betoogt in een tweede onderdeel dat de bestreden besluiten toepassing maken van de zonevreemde vergunningverlening op grond van een planologisch attest en een activiteit goedkeuren of de verandering ervan toelaten die niet, minstens niet ten volle, beantwoordt aan de kortetermijnbehoeften die in dit attest zijn vastgesteld, met name, wordt geen circulatieplan voorzien en wordt de verplaatsing van de kades van de noordelijke naar de westelijke zijde van het terrein niet gerealiseerd.

26. In een derde onderdeel, ten slotte, voert verzoeker aan dat het planologisch attest onwettig is en derhalve op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten, waardoor ook de rechtsgeldigheid van de bestreden besluiten is aangetast.

Verzoeker besluit tot de onwettigheid van het planologisch attest, vooreerst, doordat het is goedgekeurd "onder de misvatting inzake het grensstellend karakter van de herbevestiging van de agrarische structuur". Hij zet in essentie uiteen dat een strook agrarisch gebied rond de bedrijfssite van de tussenkomende partij niet herbevestigd werd, omdat de Vlaamse regering ten onrechte het door de Raad van State vernietigde Bijzonder Plan van Aanleg (hierna : BPA) "Alva" in aanmerking heeft genomen, alwaar het betrokken gebied een KMO-bestemming kreeg en dat de administratie bij haar beslissing over de uitbreiding van de bedrijfssite en het planologisch attest geen concreet en zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd, doch uitsluitend is voortgegaan op het grensstellend karakter van het herbevestigd agrarisch gebied. Hij verwijst daartoe naar verscheidene uitgebrachte adviezen en naar het feit dat de uitbreiding een biologisch waardevol gebied aansnijdt. Hij merkt op dat, gelet op onder meer arrest van de Raad van State nr. 198.852 van 11 december 2009, de herbevestiging van de agrarische structuur geen rechtsgevolgen creëert, zodat ook het feit dat bepaalde gebieden niet zijn herbevestigd geen enkel rechtsgevolg heeft en ontkent dat de herbevestiging in overleg met de belanghebbenden verliep, aangezien hij, als rechtstreekse buur en eigenaar van een stuk grond in agrarisch gebied, niet werd geraadpleegd.

Ook is volgens verzoeker het planologisch attest onwettig, doordat het steunt op een "misvatting inzake het bestaand karakter van de uitbating". Hij argumenteert dat artikel 145ter, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans artikel 4.4.24, eerste lid, VCRO, vereist dat het planologisch attest wordt goedgekeurd voor de uitbreiding of het herbouwen van een bestaand bedrijf, dat de tussenkomende partij geëvolueerd is van een groentenhandel naar een voedingsbedrijf, zodat er geen

sprake is van een uitbreiding van een bestaande bedrijvigheid, maar wel van een heroriëntering van de bedrijfsactiviteiten, dat een planologisch attest een uitzonderlijk juridisch instrument is dat enkel bedoeld is om bestaande bedrijven op korte termijn bepaalde uitbreidingsmogelijkheden aan te bieden, dat het attest derhalve niet kan worden aangevraagd voor de ontwikkeling van een nieuwe bedrijfsactiviteit en dat de bedoelde uitbreiding evenmin betrekking kan hebben op een langdurige wijziging van bedrijfsactiviteiten.

Verzoeker stelt voorts dat "de distributieactiviteiten van (de tussenkomende partij) (...) niet (geschieden) in het kader van een stedenbouwkundig hoofdzakelijk vergund kader", zodat met "de goedkeuring van het attest wordt tegemoetgekomen aan een aanvraag met een essentieel regulariserend oogmerk". Hij stelt dat in de bestreden besluiten niet afdoende wordt geantwoord op dit beroepsargument en hij wijst op rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat het vereiste van "hoofdzakelijk vergund", niet zonder meer betrekking heeft op de totaliteit van het bedrijf, doch dat de essentiële onderdelen van het bedrijf aan deze vereiste moeten voldoen. Hij betoogt dat in het planologisch attest een onjuiste analyse van de vergunningstoestand wordt gemaakt, dat de verharde stelplaats, gebruikt bij de distributieactiviteit van de tussenkomende partij, niet is vergund en dat hoewel het bestaan ervan in bepaalde vergunningen wordt vermeld, zij niet het voorwerp van de aanvragen vormt. Aangaande de buffer zet verzoeker uiteen dat het bestuur zich heeft gesteund op de stedenbouwkundige vergunning van 2 april 2009, waarbij de onwettig aangelegde buffer werd geregulariseerd, om te besluiten dat het bedrijf wettig is gebufferd en de aanvraag voor het planologisch attest geen essentieel regulariserend oogmerk heeft, dat deze vergunning echter werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 215.831 van 19 oktober 2011, dat ook de beweerde stedenbouwkundige goedkeuring van bedoelde buffer door de vergunning van 16 maart 2011, dus na de goedkeuring van het planologisch attest op 19 november 2009, niet overtuigt, aangezien dit niets afdoet aan de vaststelling dat het planologisch attest werd goedgekeurd door met betrekking tot een essentieel element te steunen op een vernietigd vergunningsbesluit en het besluit van 16 maart 2011 bovendien werd

goedgekeurd op grond van het planologisch attest, zodat het de wettigheid ervan niet kan steunen. Hij concludeert dat, nu blijkt dat de tussenkomende partij in strijd met de reglementaire vereiste bufferingsplicht is opgericht, met toepassing van de rechtspraak van de Raad van State uit arrest nr. 199.512 van 14 januari 2010 moet worden besloten "tot het niet vergund karakter van al deze ongebufferde werken". Verzoeker benadrukt ten slotte dat enkel de motivering van de beslissing over het planologisch attest in overweging mag worden genomen en niet de pogingen tot het motiveren van het hoofdzakelijk vergund karakter van het bedrijf a posteriori in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure.

Het planologisch attest is volgens verzoeker ook onwettig, omdat het "in aanmerking genomen mobiliteitsprofiel (...) geen betrouwbaar beeld weer(geeft)". Hij merkt op dat het planologisch attest van 19 november 2009 behept is met dezelfde onvolkomenheden nopens de mobiliteitsproblematiek als het eerdere planologisch attest dat door de Raad van State om die reden werd vernietigd op 18 maart 2008. Hij bekritiseert het mobiliteitseffectenrapport (hierna : MOBER) van 7 juli 2010 en van 25 oktober 2010 : er werd niet onderhandeld met de stad Hasselt over de bestaande verkeersregeling; een uitbreiding van het bestaande aanbod van De Lijn, dat ten tijde van de goedkeuring van het planologisch attest te licht werd bevonden, wordt ten onrechte aangemerkt als "niet noodzakelijk"; er wordt, gelet op het drukke verkeer van en naar het bedrijf, onterecht, en in tegenspraak met het advies van de verkeersdienst van 12 augustus 2010, geen probleem gezien in de afwezigheid van voetpaden in de straten die de bushalte verbinden met het bedrijf; de verplaatsingen per fiets worden niet gestimuleerd en bij de beoordeling van de fietspaden wordt het gemotoriseerd verkeer onterecht als beperkt aangemerkt; er werd geen aandacht besteed aan carpooling; er wordt als uitgangspunt genomen dat een stijging van het aantal vervoersbewegingen met 25 % verwaarloosbaar is, terwijl deze stijging een kennelijke onderschatting is, gelet op de uitbreiding van het bedrijfsterrein. Verzoeker verwijst dienaangaande ook naar zijn beroepschrift bij de aanvraag van het planologisch attest. Inzake de ontsluiting van het betrokken bedrijf, betoogt verzoeker dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna : RSV) vereist dat

een lokaal bedrijventerrein wordt ontsloten via gemeentelijke verzamelwegen rechtstreeks op primaire wegen of secundaire wegen, dat het betrokken bedrijf een zeer slechte ontsluiting heeft, met name langs de Oude Truierbaan en de Biezenstraat, naar de steenwegen N80 en N20, dat zowel de Oude Truierbaan als de Biezenstraat zijn ingedeeld als een lokale weg type III en dus niet geschikt zijn als ontsluitingsweg voor een bedrijf, laat staan een substantieel uit te breiden bedrijf en dat geen verantwoording wordt gegeven waarom van de richtlijnen van het RSV zou kunnen worden afgeweken. Hij verwijst dienaangaande ook naar de beoordeling van de ontsluiting van een andere KMO-zone. Verzoeker meent ten slotte dat in de bestreden besluiten niet afdoende wordt geantwoord op de mobiliteitsproblematiek en hij merkt op dat het advies van de administratie Mobiliteit en Openbare Werken van 22 februari 2011, waarin wordt aanvaard dat het cijfermateriaal uit het MOBER onderschattingen zijn, de gebrekkige motivering van het planologisch attest niet op wettige wijze kan remediëren.

Hij concludeert bovendien tot de onwettigheid van het planologisch attest, omdat de stad Hasselt niet bevoegd was om te beslissen over de aanvraag tot het verkrijgen van een planologisch attest. Verzoeker stelt dat een regionaal bedrijventerrein in een regionaalstedelijk gebied door het Vlaamse Gewest in de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen moet worden afgebakend. Hij meent dat de tussenkomende partij een regionaal bedrijf is, zoals bedoeld in het RSV, zijnde een be- en verwerkend bedrijf dat een verzorgend karakter heeft en dat de schaal van zijn omgeving overschrijdt, zoals moet blijken uit de aankoop van producten in België en het buitenland, uit het verdelen van de producten in België en Nederland, uit de vaststelling dat het een middelgrote onderneming betreft, na uitbreiding een grote onderneming, uit de verkeersdruk die de lokale schaal overstijgt en uit de uitbreidingsplannen die de lokale schaal overstijgen. Hij beweert dat ook dit element niet op concrete wijze wordt behandeld door de verwerende partij.

Daarnaast acht verzoeker het planologisch attest onwettig, omdat het werd goedgekeurd zonder deugdelijke watertoest, welke ten onrechte werd

doorgeschoven naar de stedenbouwkundige vergunning. Hij stelt dat in het advies van 4 juni 2009 van de Watering de Herk "in alle redelijkheid" geoordeeld wordt dat geen schadelijk effect op het watersysteem optreedt en dat dit advies werd overgenomen in de voorwaarden van het planologisch attest. Met verwijzing naar, onder meer, arrest nr. 207.812 van 1 oktober 2010 argumenteert verzoeker dat uit de motivering aangaande de watertoets moet blijken, hetzij dat uit het voorwerp van de vergunning geen schadelijke effecten kunnen ontstaan, hetzij dat die door het opleggen van gepaste voorwaarden zoveel mogelijk worden beperkt of hersteld. Hij wijst dienaangaande op het advies van 10 december 2010 van de directie Ruimte, Afdeling Water en Domeinen waaruit blijkt dat het effect significant is vanaf een oppervlakte van meer dan 1.000 m², "zodat het ook niet meer eenduidig gemilderd kan worden door maatregelen opgenomen in de stedenbouwkundige verordening", op de vaststelling dat uit het voorwerp van de aanvraag tot planologisch attest blijkt dat wordt voorzien in een veelvoud van 1.000 m² aan waterondoorlaadbare oppervlakten en op het advies van de VMM van 1 december 2010, uitgebracht naar aanleiding van de stedenbouwkundige aanvraag die heeft geleid tot de vergunning van 3 februari 2011, waarin het bestaan van mogelijke schadelijke effecten wordt vastgesteld.

27. De verwerende partij antwoordt dat in de bestreden besluiten afdoende is geantwoord op de beroepsargumenten van verzoeker. Zij merkt op dat zij, als orgaan van het actief bestuur, de aanvraag in haar volledigheid onderzoekt, dat de motiveringsplicht niet impliceert dat zij op alle beroepsargumenten rechtstreeks en punt na punt moet antwoorden en dat het motiveren van de besluiten via het bijtreden van de motivering opgenomen in de stedenbouwkundige vergunningen niet in strijd is met de formele motiveringsplicht.

Wat het eerste middelonderdeel betreft, verwijst zij naar artikel 4.4.26, § 2, VCRO en naar de in de bestreden besluiten bijgetreden motivering uit de stedenbouwkundige vergunningen.

Omtrent het tweede onderdeel van het middel stelt de verwerende partij dat de bijgetreden motivering van de stedenbouwkundige vergunningen afdoende is en dat niets zich verzet tegen het aanvragen van een vergunning voor een gedeelte van de volgens het planologisch attest goedgekeurde uitbreidingsplannen op korte termijn, wat eveneens wordt bevestigd door arrest nr. 209.087 van 23 november 2010.

Zij betoogt vervolgens met betrekking tot het derde middelonderdeel dat de exceptie van illegaliteit van artikel 159 van de Grondwet enkel geldt voor de met rechtspraak belaste organen, dat zij als orgaan van het actief bestuur de verordeningen en besluiten moet toepassen zolang ze niet zijn opgeheven, ingetrokken of vernietigd, tenzij ze wegens onbetwistbare onwettigheid als niet-bestaande moeten worden beschouwd, wat te dezen niet het geval is en dat zij zich derhalve mag en moet beroepen op het planologisch attest van 19 november 2009. De verwerende partij meent aldus dat zij zich niet kan uitspreken over de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt om een planologisch attest af te leveren, noch over de verenigbaarheid van dat attest met overige regelgeving of de concrete feitelijke toestand zoals door verzoeker naar voor gebracht.

28. De tussenkomen de partij is vooreerst van oordeel dat het middel niet ontvankelijk is, omdat het uitsluitend gericht is tegen het planologisch attest en verzoeker niet toelicht waarom, in het licht van de bestreden besluiten, de wettigheid van dat attest dient te worden getoetst, alsook omdat uit het middel niet blijkt in welke mate de bestreden besluiten griefhoudend zijn voor verzoeker. Voorst acht zij het middel onontvankelijk, in zoverre het gericht is tegen het tweede bestreden besluit, daar verzoeker niet aangeeft welk nadeel hij meent af te leiden uit de aktenaam van verandering. Zij roept eveneens de onontvankelijkheid van het middel in wat de schending van artikel 7.4.4 VCRO en artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit betreft, aangezien zij geen verband ziet tussen deze bepalingen, de bestreden besluiten en de inhoudelijke kritiek in het middel.

Volgens de tussenkomende partij zijn de door verzoeker in het eerste middelonderdeel aangebrachte argumenten niet dienstig, nu de gemelde verandering geen verband houdt met enige afwijking op artikel 5.15.0.6 van Vlarem II en ook in de verkregen milieuvergunning geen afwijking werd gevraagd, doch slechts toepassing wordt gemaakt van voornoemd artikel. Zij merkt op dat haar bedrijf hoofdzakelijk vergund is en dat overeenkomstig artikel 4.4.26, § 2, eerste lid, VCRO op grond van een planologisch attest kan worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften.

Zij betoogt, inzake het tweede onderdeel, dat de stedenbouwkundige vergunning van 26 mei 2011 voorziet in de aanleg van een verharding waardoor de circulatielus wordt gerealiseerd en dat diezelfde vergunning ook voorziet in de heroriëntatie van de laad- en losactiviteiten van de noord- naar de westzijde van het gebouw. Zij wijst er bovendien op dat de door verzoeker te berde gebrachte kritiek louter stedenbouwkundig van aard is.

Nopens het derde middelonderdeel argumenteert de tussenkomende partij dat de vaststelling dat het herbevestigde agrarisch gebied als grensstellende structuur wordt gerespecteerd slechts één van de redenen is die de uitbreiding van het bedrijf op korte termijn verantwoorden, dat daarnaast nog voldoende draagkrachtige motieven bestaan om de beslissing aangaande het planologisch attest te dragen, dat een planologisch attest een bedrijf juist moet toelaten zonevreemde gebieden te betreden, dat bedoeld attest niet wordt afgeleverd omdat een deel van de grond rond de huidige KMO-zone niet is herbevestigd als agrarische structuur en dat uit de tekst van het planologisch attest zelf blijkt dat de niet-herbevestiging slechts een bijkomend element is dat in overweging werd genomen bij de beslissing tot aflevering van het attest. Zij stelt verder dat verzoeker niet aantoont dat het Vlaamse Gewest zich zou hebben gebaseerd op het vernietigde BPA of zich zou hebben vergist bij de niet-herbevestiging van de agrarische structuur van het betrokken gebied, dat de verwerende partij in het kader van een zorgvuldige feitenvinding niet gehouden is de niet-herbevestiging te controleren op haar wettigheid, aangezien

bestuursdocumenten behept zijn met het vermoeden van wettigheid en dat, in tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen, de burger wel degelijk de mogelijkheid tot inspraak wordt geboden bij de opmaak van een planologisch attest, aangezien er een openbaar onderzoek aan vooraf gaat.

Betreffende het bestaand karakter van de uitbating merkt zij vooreerst op dat verzoeker niet aantoont dat het planologisch attest betrekking heeft op activiteiten die niet reeds aanwezig zijn en vervolgens dat verzoeker ten onrechte meent dat de uitbreiding van een bestaand bedrijf op grond van een planologisch attest eenzelfde activiteit zou moeten uitmaken, dat een uitbreiding ook een wijziging van de bedrijfsactiviteiten kan behelzen, dat immers de toelichting bij het voorstel van decreet van 19 juli 2002 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 stelt dat "kortetermijnbehoeften (...) behoeften (zijn), die het bedrijf wenst te realiseren op zeer korte termijn, namelijk binnen 2 jaar. Het kan hierbij gaan om een wijziging van de activiteiten, de installatie van een nieuwe productielijn, het bijbouwen van een silo, een beperkte uitbreiding, enzovoort" (Parl. St. VI. Parl. 2001-02, nr. 1203/1, 8).

Verzoeker beweert volgens de tussenkomende partij ten onrechte dat zij niet "hoofdzakelijk vergund" zou zijn. Zij is van oordeel dat uit de VCRO niet blijkt dat bij de beoordeling van het hoofdzakelijk vergund karakter een opsplitsing moet gebeuren van de bedrijfsactiviteiten, doch wel dat, overeenkomstig artikel 4.1.1 VCRO, een opsplitsing dient te gebeuren van de constructies die kennelijk noodzakelijk en essentieel zijn voor de normale bedrijfsvoering enerzijds, en de zogenaamde loutere aanhorigheden van het bedrijf anderzijds en dat dit ook wordt bevestigd door de Raad van State in arrest nr. 211.645 van 1 maart 2011. Zij stelt dat zij over alle vereiste stedenbouwkundige vergunningen beschikt, dat minstens de bedrijfsgebouwen worden gedekt door een stedenbouwkundige vergunning en dat de bedoelde verhardingen aangeduid zijn op de inplantingsplannen, welke enkel de vergunde

toestand kunnen weergeven, zodat de vergunning van die verhardingen als bewezen dient te worden beschouwd. Wat de buffer betreft, doet zij gelden dat haar bestaande bedrijfsgebouwen reeds vergund waren tot op de perceelsgrens met een stedenbouwkundige vergunning van 2 maart 1978 en dus voorafgaand aan de verplichting tot buffering van een KMO-gebied, voorzien in het inrichtingsbesluit dat, gelet op de goedkeuring bij koninklijk besluit van het gewestplan Hasselt-Genk op 3 april 1979, slechts vanaf die datum van toepassing kan worden geacht en dat de vaststelling dat de bestaande toestand conflicteert met de vereiste van buffering binnen de KMO-zone niet inhoudt dat deze toestand niet vergund of onwettig zou zijn. Verzoeker kan volgens de tussenkomende partij niet dienstig verwijzen naar de stedenbouwkundige vergunning van 2 april 2009, daar zij stedenbouwkundig niet verplicht was tot de aanleg van de daarin bedoelde buffer, die slechts een tegemoetkoming was voor eventuele hinder aan de omgeving. Bovendien, zo stelt de tussenkomende partij heeft zij afstand gedaan van deze aanvraag, zodat de nietigheid van deze vergunning niet van invloed is op de beoordeling van het hoofdzakelijk vergund karakter van de inrichting. Zij benadrukt nog dat de huidige aanwezige buffer, niet de buffer is bedoeld in het inrichtingsbesluit, maar voortvloeit uit de voorwaarden van het planologisch attest en de in uitvoering daarvan verleende stedenbouwkundige vergunningen, zodat geenszins wordt getracht de situatie post factum te wettigen, zoals verzoeker voorhoudt.

De tussenkomende partij verwijst naar de uitgebreide motivering aangaande de mobiliteitsproblematiek in de beslissing over het planologisch attest, waaruit blijkt dat zij een hele reeks concrete gegevens aan de stad Hasselt heeft bezorgd, die deze gegevens ook heeft onderzocht, zodat de door de Raad van State in zijn arrest van 18 maart 2008 geformuleerde kritiek niet van toepassing is. Zij citeert uit de MOBER-studie van 7 juli 2010 en de actualisatie van 25 oktober 2010 en concludeert dat er geen grond is voor de bewering dat de mobiliteitsproblematiek niet zou zijn onderzocht en dat er evenmin sprake is van mobiliteitshinder door haar toedoen. Zij vestigt nog de aandacht op de marginale

toetsingsbevoegdheid van de Raad van State wat betreft de waarachtigheid van rapporten opgesteld door deskundigen.

Inzake de bevoegdheid van de stad Hasselt voor het goedkeuren van het planologisch attest doet de tussenkomen partij gelden dat de bevoegde overheden over een discretionaire bevoegdheid beschikken om na te gaan of een bepaald bedrijventerrein regionaal is, dat enkel het RSV dienaangaande niet-bindende indicaties bevat, volgens dewelke aan een aantal principes moet worden voldaan om van een regionaal bedrijventerrein te kunnen spreken, dat verzoeker niet aantoont dat deze voorwaarden uit het RSV in casu zijn vervuld, dat de door verzoeker aangehaalde bepaling van het RSV de afbakening van nieuwe bedrijventerreinen betreft, terwijl het te dezen om de uitbreiding van een bestaand KMO-gebied gaat en dat er op het betrokken terrein bovendien slechts één bedrijf aanwezig is.

Zij voert, met betrekking tot de watertoets, vooreerst aan dat verzoeker geen enkele opmerking hieromtrent heeft gemaakt in zijn bezwaarschrift bij het planologisch attest. Vervolgens betoogt zij dat uit artikel 8, § 1, in fine, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna : decreet integraal waterbeleid) en de parlementaire voorbereiding van het decreet van 25 mei 2007 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken blijkt dat de watertoets bij het verlenen van een planologisch attest slechts een prima facie-beoordeling is die ten gronde zal worden gedaan in de op het attest volgende vergunning. Zij zet uiteen dat de stad Hasselt in concreto is nagegaan of het voorliggend project voorziet in een buffer- of infiltratievoorziening, of het gelegen is in overstromingsgebied en of het een ingedeelde ingreep is, dat uit het planologisch attest blijkt dat in redelijkheid werd geoordeeld dat er geen schadelijk effect op het watersysteem optreedt en voor het overige de beoordeling inderdaad wordt doorgeschoven naar de stedenbouwkundige vergunningen die in navolging van het attest worden aangevraagd, daar de stad Hasselt op dat ogenblik niet over voldoende informatie beschikte om een diepgaande watertoets door te voeren en zij dit ook niet verplicht was gelet op voornoemd artikel 8, § 1, in fine, van het

decreet integraal waterbeleid. De verwijzing naar het arrest van de Raad van State is, zo stelt de tussenkomen partij, niet dienstig daar dit arrest een verkavelingsvergunning betreft, waarop artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet integraal waterbeleid van toepassing is. Zij is voorts van oordeel dat noch het advies van de afdeling Water en Domeinen, noch dat van de VMM afbreuk doet aan de correctheid van de prima facie-beoordeling die de stad Hasselt doorvoerde in het kader van het planologisch attest, aangezien zij, anders dan voornoemde instanties, nog geen zicht had op concrete projecten ten gevolge van dat attest. Zij benadrukt ten slotte dat het planologisch attest deugdelijk is gemotiveerd en toelaat te begrijpen waarom de stad Hasselt tot de conclusie komt dat in hoofdlijnen aan de watertoets is voldaan.

29. In zijn memorie van wederantwoord voegt verzoeker niets essentieels toe aan zijn eerdere uiteenzetting van het eerste middelonderdeel.

Hij betoogt aangaande het tweede onderdeel van het middel dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord voor het eerst antwoordt op het beroepsargument en dat een dergelijke motivering a posteriori niet kan worden aanvaard. Hij repliceert dat arrest nr. 209.087 van 23 november 2010 niet relevant is, aangezien dit arrest een uitbreiding van een bedrijf op korte termijn betreft in twee fasen en er in huidige zaak geen sprake is van een opsplitsing. Hij voegt nog toe dat uit het planologisch attest ook niet blijkt dat het bestuur de circulatielus en de verplaatsing van de laadkades beschouwt als een afsplitsbaar onderdeel, waaraan de uitbater, met toepassing van de vervalregeling, kan verzaken. Hij merkt ten slotte op dat uit het betoog van de tussenkomen partij blijkt dat ook de stedenbouwkundige vergunningstoestand voor de uitbating en de werken op korte termijn, zonder verantwoording daarvoor in het planologisch attest, wordt opgedeeld.

Wat het derde middelonderdeel betreft repliceert verzoeker vooreerst op de memorie van antwoord van de verwerende partij. Hij stelt dat het planologisch attest een gewoon rechtsfeit is, dat de verwerende partij in het kader

van haar verplichting tot zorgvuldige feitenvinding wel degelijk moest onderzoeken, zeker nu een administratief beroep werd ingesteld waarin de draagkracht van dit rechtsfeit wordt betwist. Hij zet vervolgens uiteen dat in tegenstelling tot wat de tussenkomende partij beweert, het middel wel degelijk ontvankelijk is, aangezien de onwettigheid van de bestreden besluiten vaststaat als het planologisch attest waarop die besluiten steunen niet rechtsgeldig is, dat de herbevestiging van het agrarisch gebied een zuiver feitelijk gegeven is, waarvoor het vermoeden van wettigheid niet geldt en waarvan de betrouwbaarheid door een zorgvuldig handelende overheid moet worden nagegaan, dat het feit dat aan het planologisch attest een openbaar onderzoek voorafging niets afdoet aan het gebrek aan inspraak bij de herbevestiging van het agrarisch gebied, dat de tussenkomende partij niet aannemelijk maakt dat de informatie aangaande de vergissing van het Vlaamse Gewest bij de herbevestiging geen betrouwbare weergave van de werkelijkheid is, dat het verweer inzake de verharding niet ter zake doet, aangezien de verharde parkeerplaats, minstens in 2004 opnieuw werd aangelegd op grond van een intussen vernietigde vergunning en dat de plannen van het aanvraagdossier van het planologisch attest voldoende concreet zijn om een watertoets door te voeren en deze dus niet kon worden doorgeschoven naar de beoordeling van de vergunningsaanvraag.

30. In zijn laatste memorie herhaalt verzoeker dat een afwijkingsaanvraag niet als anticiperende vergunningsaanvraag op grond van een planologisch attest kan worden goedgekeurd en hij verwijst naar zijn uiteenzetting in het eerste middel.

Hij benadrukt dat in de bestreden besluiten geen antwoord wordt gegeven op het bezwaar dat het vergunde geen, minstens niet afdoende, uitvoering geeft aan de kortetermijnplanning van het planologisch attest en dat, hoewel het mogelijk een problematiek van stedenbouwkundige aard betreft, het in elk geval gaat om het verval van een planologisch attest op grond waarvan een zonevreemde milieuvergunningsaanvraag werd goedgekeurd.

Inzake het derde onderdeel van het tweede middel herhaalt verzoeker in hoofdzaak dat het grensstellend karakter van de herbevestiging van de agrarische structuur ten onrechte in aanmerking werd genomen, zowel in het gemeentelijk structuurplan als in het planologisch attest, dat de tussenkomende partij een distributiebedrijf is, waarvan de distributieactiviteiten niet hoofdzakelijk vergund zijn, onder meer omdat de vergunning van de bufferwal werd vernietigd bij arrest van de Raad van State van 19 oktober 2011 en dus ab initio uit het rechtsverkeer is verdwenen, dat het MOBER geen oplossing biedt voor de mobiliteitsproblematiek, dat de ontsluiting van het bedrijf, inachtgenomen de vereisten van het RSV mankt en dat het decreet integraal waterbeleid, wat de watertoets betreft, geen onderscheid maakt tussen een stedenbouwkundige vergunning en een planologisch attest en evenmin biedt aan de stelling dat in het kader van een planologisch attest de watertoets slechts prima facie moet worden uitgevoerd.

31. De tussenkomende partij verduidelijkt in haar laatste memorie dat op grond van artikel 4.4.26, § 2, VCRO juncto artikel 4.4.28 VCRO het indienen van één stedenbouwkundige vergunning of milieuvergunning binnen het jaar na het afleveren van het planologisch attest volstaat opdat het attest zijn bestaansrecht behoudt, dat, aangezien de bestreden besluiten zijn gebaseerd op het planologisch attest, niet opnieuw diende te worden gemotiveerd waarom wordt afgeweken van de gewestplanbestemming en dat de aanvraag van een afwijking conform artikel 5.15.0.6, § 1, van Vlarem II "noodzakelijkerwijze een aanvraag in het raam van een milieuvergunning" is, dewelke past in het kader van artikel 4.4.26, § 2, VCRO.

De tussenkomende partij heeft geen bijkomende opmerkingen aangaande het tweede middelonderdeel.

Wat het derde onderdeel van het middel betreft benadrukt zij dat verzoeker niet aantoont dat de overheid die het planologisch attest goedkeurde zich gebonden wist door de beslissing van de Vlaamse overheid om de agrarische

structuur te herbevestigen en dat de noties "bestaan" en "hoofdzakelijk vergund" door artikel 4.4.24 VCRO worden gekoppeld aan het begrip bedrijf en niet aan een activiteit, zodat het de constructies zijn die bestaand en hoofdzakelijk vergund dienen te zijn, onafhankelijk van het aantal activiteiten of de toevoeging van nieuwe activiteiten.

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het middel

32. Nopens de door de tussenkomenende partij opgeworpen excepties aangaande de ontvankelijkheid van het middel, wordt opgemerkt dat uit de wijze waarop het middel in het verzoekschrift wordt ontwikkeld, blijkt dat de kritiek op het planologisch attest van 19 november 2009 moet worden gezien in het kader van de motivering van de bestreden besluiten.

Beide bestreden besluiten verwijzen naar het bezwaar van verzoeker met betrekking tot de wettigheid van het planologisch attest en gaan ook in op dit bezwaar, zodat de gebeurlijke onwettigheid van het attest ook kan worden aangevoerd in geval van een beroep gericht tegen deze besluiten.

De excepties worden verworpen.

Eerste onderdeel

33. Het eerste bestreden besluit verwijst, op stedenbouwkundig vlak, naar de stellingname van de verwerende partij in haar besluit van 16 maart 2011 en neemt deze grotendeels over. Uit de motivering van het besluit van 16 maart 2011 blijkt tevens dat de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voldeed aan de bepalingen van artikel 4.4.26 VCRO. Het eerste bestreden besluit verwijst met betrekking tot het wateraspect van de aanvraag naar de beslissing van 26 mei 2011,

en treedt deze dienaangaande bij. Voorts wordt ingegaan op de juridische situatie na het vernietigingsarrest van de Raad van State nr. 215.831 van 19 oktober 2011.

Het tweede bestreden besluit herhaalt in essentie de argumenten van het eerste bestreden besluit en wijst er op dat slechts kleine veranderingen aan de milieuvergunning worden gemeld, waarbij de verplaatsing van de vrachtwagens een verbetering voor de omwonenden betekent en binnen het toepassingsgebied valt van een vergunning door verandering bij wege van aktenaam.

34. Artikel 4.4.26 VCRO luidt als volgt :

"§ 1. Indien het planologisch attest besluit dat het bedrijf behouden kan worden op de plaats waar het gevestigd is, al dan niet met ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden, en als dat behoud of die ontwikkelingsmogelijkheden de opmaak of de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg veronderstellen, dan is het betrokken bestuursorgaan ertoe verplicht om binnen het jaar na de afgifte van het planologisch attest een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan of bijzonder plan van aanleg op te maken.

Indien het betrokken bestuursorgaan dat nalaat, dan wordt voor dat bestuursorgaan de mogelijkheid tot het voorlopig vaststellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan of tot het voorlopig aannemen van een plan van aanleg voor een ander bestaand bedrijf of voor een nieuw bedrijventerrein opgeschort, totdat alsnog voldaan is aan de rechtsplicht, vermeld in het eerste lid, tenzij het attest inmiddels vervallen is.

§ 2. Op vraag van de houder van een planologisch attest dat het betrokken bestuursorgaan conform § 1 verplicht tot de opmaak of de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg, kan bij de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning of een milieuvergunning worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften.

Vereist is dat de houder van het attest bewijst dat aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de aanvraag is ingediend binnen een jaar na de afgifte van het planologisch attest;
- 2° de aanvraag beperkt zich tot regelingen en voorwaarden voor de invulling van kortetermijnbehoeften, zoals aangegeven in het planologisch attest".

Artikel 4.4.28 VCRO luidt als volgt :

"Een planologisch attest dat het betrokken bestuursorgaan conform artikel 4.4.26, § 1, verplicht tot de opmaak of de wijziging van een ruimtelijk

uitvoeringsplan of een plan van aanleg, blijft gelden tot het ruimtelijk uitvoeringsplan definitief wordt vastgesteld.

Dergelijk planologisch attest vervalt evenwel:

- 1° als binnen het jaar na afgifte van het planologisch attest geen aanvraag werd ingediend voor een stedenbouwkundige vergunning in geval het gaat om een attest dat met toepassing van artikel 4.4.26, § 2, het mogelijk maakt een vergunning af te geven waarbij afgeweken wordt van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften;
- 2° als deze stedenbouwkundige vergunning is vervallen;
- 3° als het bedrijf zijn activiteit stopzet;
- 4° bij overdracht van enig zakelijk recht op het bedrijf of individuele bedrijfsgebouwen;
- 5° vijf jaar na de afgifte van het planologisch attest".

Artikel 7.4.4, § 1, VCRO luidt als volgt :

"De voorschriften van de plannen van aanleg behouden hun verordenende kracht tot zij worden vervangen. De grafische en tekstuele voorschriften van de plannen van aanleg hebben dezelfde waarde. Van deze voorschriften kan enkel worden afgeweken overeenkomstig de daartoe in deze codex vastgestelde afwijkingsmogelijkheden".

35. Overeenkomstig artikel 4.4.26, § 2, VCRO kan aldus op vraag van de houder van een planologisch attest bij een aanvraag voor een stedenbouwkundige of een milieuvergunning worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften, indien deze aanvraag binnen het jaar na het verkrijgen van het attest wordt ingediend en de aanvraag wordt beperkt tot regelingen en voorwaarden voor de in het attest voorziene kortetermijnbehoeften. Met een aanvraag die aan deze vereisten beantwoordt, is bovendien voldaan aan artikel 7.4.4, § 1, VCRO, aangezien het een "in deze codex vastgestelde afwijkingsmogelijkheid" betreft.

In casu werd het planologisch attest verleend op 19 november 2009, werd de aanvraag tot hernieuwing en verandering van de milieuvergunning ingediend op 9 december 2010 en werd de mededeling van kleine verandering ondertekend op 25 juli 2011. Derhalve werden beide aanvragen op milieurechtelijk vlak ingediend meer dan één jaar na de verlening van het planologisch attest

waarop beide bestreden besluiten, door de motivering bij verwijzing naar de beslissingen inzake de stedenbouwkundige vergunningen, steunen.

Op grond van artikel 4.4.28 VCRO echter is een aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning binnen het jaar na de afgifte van het planologisch attest voldoende om het verval van het planologisch attest tegen te gaan. Dit is te dezen het geval. De motivering bij verwijzing naar de stedenbouwkundige beslissingen is afdoende.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

Tweede onderdeel

36. Uit arrest van de Raad van State nr. 209.087 van 23 november 2010 wordt afgeleid dat niet is vereist dat een stedenbouwkundige vergunning, voor het beantwoorden aan de kortetermijnbehoeften, in zijn geheel wordt aangevraagd, maar wel dienen alle noodzakelijke stedenbouwkundige vergunningen te worden aangevraagd binnen een jaar na afgifte van het planologisch attest.

37. Uit het administratief dossier blijkt dat de stedenbouwkundige vergunningen, waarnaar wordt verwezen in de bestreden besluiten, werden aangevraagd op 7 juli 2010 en op 29 oktober 2010, derhalve binnen het jaar na het verlenen van het planologisch attest op 19 november 2009.

38. In de aanvraag die heeft geleid tot de vergunning van 16 maart 2011 werden volgende werken aangevraagd en uiteindelijk ook vergund :

- aanleggen van een groenbuffer en waterhuishoudingsstelsel;
- de kleine parking rechts op de site omvormen tot groenzone die onderhoudswerken toelaat;
- aanpassing en beperkte uitbreiding van verhardingen;
- het bouwen van een snijderij aan de zuidzijde.

In de aanvraag die heeft geleid tot de vergunning van 26 mei 2011 werden volgende werken aangevraagd en uiteindelijk ook vergund :

- een shippinghal met gesloten laadsluizen aan de westzijde;
- een interne centrale doorgang aan de westzijde;
- installaties van volledig afgesloten laadsluizen op de noordelijke loskade;
- een fietsenstalling;
- aanpassing en uitbreiding van verhardingen.

39. In het planologisch attest wordt het volgende vermeld als op korte termijn te realiseren plannen :

"1. Aanpassingen - herinrichting & koeling:

De noordelijke luifel vooraan op de laadkade vervangen door volledig afgesloten laadsluizen, onder een hoek van 45°. Zo zal er aan de aanvoerkade enkel nog plaats zijn voor aanvoeractiviteiten op werkdagen tussen 7u00 en 19u00.

De noordelijke luifel achteraan op de loskade vervangen door gesloten laadsluizen (i.f.v. het lossen van de teruggekeerde distributiewagens tussen 9u00 en 15u00). Hier wordt ook een volautomatische leeggoedsorteermachine geïnstalleerd en zal de opslag (van het leeggoed en de afvalsortering) in gesloten perscontainers een plaats krijgen.

2. Uitbreiding (nieuwbouw 461 m² + 2.500 m²) centrale doorgang + Shippinghal

Nieuwe uitbreidingen aan de westzijde (achter de bestaande gebouwen):

- een gekoelde interne doorgang (461 m²)
- een nieuwe gekoelde shippinghal (2.500 m²), die voldoende ruim is om het klaar zetten in 1 shift te kunnen organiseren.

3. Uitbreiding (nieuwbouw 1.771 m²) groentesnijderij

Nieuwe uitbreiding aan de zuidzijde:

- gekoelde uitbreiding van de groentesnijderij (1.771 m²) met 2 nieuwe productielijnen

4. Aanpassing & uitbreiding verhardingen:

Enkel de verhardingen die nodig zijn voor de bereikbaarheid en de bruikbaarheid van de nieuwe uitbreidingen zullen verhard worden op korte termijn. De overige zones blijven groene zone. De personeelsparking aan de Oude Truierbaan zal worden uitgebreid in zuidelijke richting. De nieuwe parking zal 149 plaatsen hebben.

5. Aanleg groenbuffer + waterhuishoudingsstelsel:

NV ALVA Verse Vruchten stelt voor om rondom het volledige bedrijf een groenbuffer te voorzien van ca. 10 m breed en ca. 4 m hoog. Deze groenbuffer zal worden aangelegd als houtwal. Door de realisatie van de

laadsluizen - vermeld onder punt 1 - kan de noordelijke stelplaats tevens versmald worden ten voordele van het agrarisch gebied. Langs de groene buffer wordt, aan de binnenzijde van de bedrijfssite, een watergracht van 1 m breed en 1,5 m diep voorzien als buffergracht voor het hemelwater, zodat het water op een natuurlijke wijze door bezinking kan zuiveren, en via vertraagde afvoer geloosd kan worden in de Waanbeek/Windhalmbeek".

40. Op grond van de gegevens van het dossier kan aldus niet worden besloten dat de aangevraagde bestanddelen van de stedenbouwkundige vergunningen ingaan tegen de inhoud van het planologisch attest en verzoeker toont evenmin op overtuigende wijze aan dat de kortetermijnbehoeften, zoals zij worden voorgesteld in dat attest, niet worden gerealiseerd.

Het tweede onderdeel is niet gegrond.

Derde onderdeel

41. Artikel 159 van de Grondwet bepaalt dat "de hoven en rechtbanken (...) de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toe(passen) in zoverre zij met de wetten overeenstemmen". Hieruit blijkt dat die regel enkel geldt voor de met rechtspraak belaste organen en niet voor het actief bestuur. De verwerende partij vermocht bijgevolg als orgaan van actief bestuur het betrokken planologisch attest op grond van artikel 159 van de Grondwet niet buiten toepassing te laten.

42. Uit de motivering van het planologisch attest blijkt dat meerdere motieven hebben geleid tot de beslissing om het attest te verlenen.

Zoals blijkt uit de weergave van de planningscontext in het planologisch attest, werd wel degelijk rekening gehouden met de vernietiging van het BPA "Alva". Ook werd de herbevestiging van de agrarische structuur bij beslissing van de Vlaamse regering van 2 december 2005 in overweging genomen. Daarbij werd een ruime perimeter rond het bedrijventerrein niet opgenomen

binnen de afbakening van de herbevestiging van de agrarische structuur en werden de contouren van het vroegere BPA gerespecteerd. Voorts wordt vastgesteld dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Hasselt ruimte voorziet voor het bedrijf op en rondom de inplantingsplaats.

Uit de bespreking van de bezwaren in het attest blijkt dat het aangevraagde attest verenigbaar is met het provinciaal en gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De vernietiging van voornoemd BPA belet niet dat ruimtelijke plannen voor hetzelfde gebied, eventueel met dezelfde invulling, worden vastgelegd, zolang zij in overeenstemming zijn met de geldende ruimtelijke structuurplannen en rekening houden met het gewijsde van de vernietigingsbeslissing. De motivering van het attest laat ook niet toe te besluiten dat als enig motief voor het verlenen van het planologisch attest de herbevestiging van de agrarische structuur in aanmerking zou zijn genomen. Voorts verhindert de rechtspraak waarnaar verzoeker verwijst niet dat een overheidsorgaan rekening houdt met een bepaalde beleidslijn, indien die niet in tegenspraak is met de vastgestelde ruimtelijke structuurplannen of ruimtelijke uitvoeringsplannen. Te dezen maakt verzoeker niet aannemelijk dat dergelijke strijdigheid voorhanden is.

43. Uit het planologisch attest blijkt dat het bedrijf reeds in de jaren zestig van de vorige eeuw op de huidige locatie was gevestigd. Ook worden de vergunningen die betrekking hebben op de activiteiten van het bedrijf en de gebouwen waarin zij plaatsvinden niet vernietigd, met uitzondering van de vergunning voor de luifel aan de noordzijde en die voor de aanleg van een geluidsbuffer, zodat er bij het verlenen van het planologisch attest terecht werd van uitgegaan dat het betrokken bedrijf hoofdzakelijk vergund was. Verzoeker toont voorts niet aan dat arrest van de Raad van State nr. 199.512 van 14 januari 2010 dienstig is voor de oplossing van huidig beroep.

44. In het planologisch attest wordt de kritiek aangaande het mobiliteitsprofiel, die verzoeker toentertijd eveneens te berde bracht, weerlegd. Er wordt op gewezen dat een beschrijving werd gegeven van het te verwachten

mobilitetsprofiel op korte en op lange termijn, zoals voorgeschreven, dat de neergelegde studies een realistisch en objectief beeld geven van de huidige verkeerssituatie, waarbij eveneens een realistische prognose wordt gegeven, er wordt verwezen naar het advies van de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij Limburg, die, nu zowel als voor de toekomst, de impact van het betrokken bedrijf op het vlak van mobiliteit en verkeersleefbaarheid als beperkt inschat en er wordt opgemerkt dat aan het planologisch attest voorwaarden kunnen worden gekoppeld, wat zal gebeuren in de vorm van het opleggen van een MOBER bij vergunningsaanvragen op korte termijn en bij het ruimtelijk uitvoeringsplan op lange termijn.

In de bestreden besluiten wordt uitdrukkelijk ingegaan op de mobiliteitsproblematiek, door motivering bij verwijzing naar de beslissingen inzake de stedenbouwkundige vergunningen, met verwijzing naar positieve adviezen van de gemeentelijke dienst Mobiliteit en van de administratie Mobiliteit en Openbare Werken, Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid.

Op basis van het door verzoeker vermelde arrest van de Raad van State dient te worden nagegaan of de dossiersamenstelling bij de aanvraag tot het bekomen van het planologisch attest een voorwaardelijke uitspraak kan rechtvaardigen. Dit blijkt te dezen het geval. Alvorens een definitieve beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag zal aldus, op basis van concrete elementen getoetst in een neer te leggen MOBER, moeten worden aangetoond dat het bedrijf en haar toekomstplannen gerechtvaardigd kunnen worden naar de omgeving toe, inzonderheid wat de verkeersleefbaarheid en mobiliteit van de buurt betreft. Blijkens de tijdens de stedenbouwkundige vergunningsprocedure afgeleverde adviezen stelt zich daaromtrent geen fundamenteel probleem.

45. Het argument van verzoeker aangaande de onbevoegdheid van de stad Hasselt voor het verlenen van het planologisch attest wordt niet bijgetreden, aangezien het in dezen een bestaande KMO-zone betreft, die door één bedrijf wordt bezet en die deze zone wenst uit te breiden. Er wordt daarom niet

ingezien dat het terrein een regionaal belang zou hebben en verzoeker toont ook niet aan dat te dezen sprake is van een regionaal bedrijventerrein.

46. Bij het verlenen van een planologisch attest is op grond van artikel 8 van het decreet integraal waterbeleid een watertoets vereist. Deze verschilt echter van de watertoets die plaatsvindt bij de beoordeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning en houdt slechts een prima facie-beoordeling in.

Uit het planologisch attest blijkt dat het advies van de Watering de Herk is ingewonnen, dat dit advies gunstig was, en dat een passende watertoets werd uitgevoerd, waarbij werd gewezen op de noodzaak het advies in te winnen van de VMM bij de eerste aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. Hiermee komt vast te staan dat de naar aanleiding van de aanvraag voor een planologisch attest uitgevoerde watertoets deugdelijk is.

47. Uit wat voorafgaat volgt dat er geen aanleiding is om het planologisch attest buiten toepassing te laten wegens onwettig.

Het derde onderdeel is niet gegrond.

Conclusie

48. Het tweede middel is bijgevolg in al zijn onderdelen niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomsten, begroot op 250 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig maart tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin